இதின் விலை 1 அணா.

கணபதி துணை

இராமாயண பாகவத சாரசங்கிரக

பார்வையிடப்பா

கோயமுத்தூர் வித்தியாபாநு அச்சுயந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ கூ சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A.

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

துரைஜில்லா பழனித்தாலூக்கா ஆயிக்குடி ஜமீன் ஸ்தான வித்வ சிரோன்மணியாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ப. பொன்னுசாமிக் கவிராயர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட சாற்றுக்கவிகள்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி.

திரமென் றூர்துழாயலங்கலணி மார்பன்சா
பம்வாள்தண்டு
திரவுஞ் சுஞ்சுதரி சனமேந்து மாலிற்கு
கஞ்சுண்டேந்திரன்
திரசுப் பிரமணிய கவீசுரன் செய்
புகல்பாட்டொவ் வொன்றினுக்குச்
த்திரமுங் கையசைக்கு மரப்பாவை
சிரக்கம்பஞ் செய்யுந்தானே

பொருமாலை வாயக்கரும்பி னிரதஞ்செந்
தேன்சீனி புசித்தாலின்பந்
தருமாலை யார்சோலை சூழ்கோய நகர்மீது
தடமாலிஞ்சி
உருமாலை யங்குலவு திருமாலை வாழ்த்தியொரு
மாலைசொற்றான்
கருமாலை யகற்றுமினிச் சுப்ரமண்ய கவிசுரன்பாக்
கணைடென்றாரே

நாரதியம்பொறிக்குநவில் பாச ரதசரிதமது
நவின்றான்க்ரீடி
சாரதியாகிய வேணுகோபாலன் மீதுசதுர்
மறையோர் வாழ்த்தக்
காரதிகம் பொழிவதெனத் தமிழ்மாரிபொழிந்தகவி
சுரனுங்கண்ய
மாரதிமா ரன்சுப்ர மணியகவி திவ்யநா
வலவன்றானே.

மதுரைஜில்லா ஆற்றூர் கிராமம் கந்தாடை
இராமகிருஷ்ணையா குமாரர் இராதாகிருஷ்ணையர்
இயற்றியது

நேரிசையாசிரியப்பா.

எர்வளர் வெள்ளியங் கிரியின் றிழிதரு
மீர்வள ரருவி யெறியு முகத்துச
சங்கொடு பலவள மேந்தி யிருகரையுஞ்
சிந்திச சென்று சில்லென வொலித்துக்
கொண்ட றாஙகு ருண்டலை பலவே
யெணடிசை விரியச செய்து விளஙகும்
நொய்யலெனுங காஞ்சி சூழுங் கொஙகின்
மெய்யிற் சிரமெனத் தானே பொலியுங
கோயந் துலஙகக் கோயில் கொள்ளு
மாயவன் றன்மேற் ஸ்தோத்திரப் பாமாலை
பாகவதப் பத்தாங காந்தக் கருத்தைப்
பாகமோ டமைத்து முப்பான் மூன்று
வாடா மலரான் வகைபெறத் தொடுத்தனன்
ஆறிய மாஙகில மணைவுமக் கற்றுப்
பாரிற் செந்தமிழ் பழுகறப் பயின்று
சீர்த்தி மேவுந் திருவிளை யாடலைக்
கீர்த்தனை யாகவே கோர்த்தியாக் கிளத்திய
பீடார் நஞ்சுணட விப்பிரன் றன்றவக்
காளைக் கவீச்சுரச சுப்ரமண்யன்
வேளைப் பழித்து விளங்கெழி லோனே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரப்ரமணேநம:
சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் கோயில்கொண்டிருக்கும்
ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி பெருமாள்பேரில்,
இராமயண சங்கரகமாலா.

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்தோத்திரம்

1895ம் ௵த்துக்குச்சரியான மன்மத-௵ இயற்றப்பட்டது

விநாயகர் தோத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

சீராமன் காதை திருவல்லிக் கேணிநர
நாரா யணன்பேரில் நாநவிலச்—சோரா
மதுரகவி மாரி மகிழவருள் முன்னோன்
பதுமபதம் நன் னெஞ்சே பற்று.

தோத்திரம்.

எண்சீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாற்கடலு மரவணையுந் துறந்த யோத்திப்
　　பானுகுலத் தயரதன்மா மதலை யாகி
நோற்கவரு வேள்வியிற்று டகையைச் செற்று
　　நுவல்சாபந் தகலிகைகல் லுருவ நூறி
மேற்கவினார் நிலைமாட மிதுலைக் கேகி
　　வின்முறித்துச் சனகிமினை விரும்ப வேட்டு
மாற்பெருகு திருவல்லிக் கேணி நின்ற
　　மாயனரன சாரதிதாள் வாழ்த்து நெஞ்சே. 1.

தடுத்துவரு மழுவலான் செருக்க ழித்துத்
　　தம்பியரோ டயோத்திவரத் தந்தை யீந்த
முடிப்பரதற் செய்தசிற் றவ்வை சூழ்ச்சி
　　முடித்தருளி யுடுத்தவற் கலையுங் கொண்டு
வடுத்தடங்கட் சீதையிலக் குவனுஞ் செல்ல
　　வழிக்குகனைத் துணைகொடயற் பரத்து வாசன்
அடுத்தவரை சென்றதிரு வல்லிக் கேணி
　　யர்ச்சுனசா ரதிபதத்தை யகங்கொ ணெஞ்சே 2.

வரைகாட்டிச் சனகியுட னிருப்பத் தந்தை
மாய்வறிந்த பரதனனன் மெழுகாய் வாடி
யுரைகாட்டித் தன்முனைமீண் டழைப்ப னென்றே
வுயர்சித்ர கூடமரு குறக்கண் டங்கே
கரைகாட்டு கங்கைகுடைந் தரசற் கீமக்
கடன்முடித்துப் பாதுகைதந் தனுப்பக் கானம்
விரைகாட்டு வழிகொடிரு வல்லிக் கேணி
விமலனரன் சாரதிதாள் வேண்டு நெஞ்சே.

தண்டகத்துப் புகுதவத்ரி யனுசூ யைக்காய்
தகவேற்று விராதன்விழச் சரபங் கன்னில்
கண்டுசுதிட் டன்றவமுங் கொண்டு கும்பக்
கடுந்தவனை வணங்கிசிலைக் கணைகொண் டேங்கும்
அண்டருய பஞ்சவடி யிருப்பக் காதல்
அலைதரசூர்ப் பனகைவா தாடக் காதுஞ்
செண்டுமுலை மூக்கிளையோ னரியச் சீர்சால்
திருவல்லிக் கேணியர்தாள் சேவி நெஞ்சே

மூக்கறுந்த சூர்ப்பனகை கரனுந் தூட
முச்சிரனும் படைக்கடலை முடித்தி லங்கா
விராக்கத ராவணற்கிரா மனுமி லக்கு
வன்சீதை யெழில்விரிப்ப விடைந்து காமத்

தீக்கொளுத்த மாரீச னைப்பொன் மானாய்ச்
சீதைமுனம் விடுப்பவவ டிருக்கை பற்றற்
காக்கவெணித் தொடர்ந்ததிரு வல்லிக் கேணி
யர்ச்சுனன்றேர்ப் பாகனடிக் காட்கொ ணெஞ்சே

முன்சென்ற வரக்கன்றழாய் மோலி யம்பின்
முடிவுறும்போ தனுசனபெயர் மொழிந்தி றக்க
மன்பொன்ற வருவாக்கனென் றன்னை யேங்க
மைத்துனன்சொன் மறுத்தொலி வழியே போக்கி
பொன்சென்ற வருக்தனிமென் கொடியைத் தேர்மேல்
பொய்த்தவசி பிராவணன்விண் கொண்டு போகத்
தன்சென்ற விதியெனத்தேர் அல்லிக் கேணித்
தனஞ்சயன்சா ரதிபதத்திற் றாழ்வாய் நெஞ்சே

சடாயுவிதி செய்தயோ முகிதன் ஞூசி
தடிந்துகவந் தனுக்கருளிச் சவரி யின்சொற்
படாவழிகிட் கிந்தையனு மான்சுக் ரீவன்
படைத்துணையின் வாலிவிழப் பதவிதந்து
கடாமுவரிக் கடருண்டி யனுமான் சீதைக்
கண்டுது விட்டிலங்கைக் காவ லானை
விடாதுபொரச் சென்றதிரு வல்லிக் கேணி
விஜயசா ரதிபதத்தை வேண்டு நெஞ்சே

வடணற்குச் சரணளித்துத் தசக்கி ரீவன்
விறலறிந்து கடலணைத்துக் குரங்கின் சேனை
யோர்டிலங்கை நகர்வளைத் தங்கதன் றூதோட்டி
யுருமுமிரா வணன்முதனு ருயுத்தத் தாட்டித்
தேடுகும்ப கர்னனுடல் சிரம்வே றுக்கிச்
செருவிலதி காயனிரா வணனைத் தேய்த்துப்
பீடுபெறத் திருவல்லிக் கேணி நின்ற
பேடிசா ரதிமலர்த்தாள் பேணு நெஞ்சே.

திருமகள்சீ தையையங்கீ கரித்துச் சேர்ந்த
தெசரதனு ரருள்வரத்தின் சிறந்து சேது
அரிவைதில கங்காணக் காட்டிப் புட்ப
வரியேறி யயோத்திவரப் பரத்து வாசன்
இருகையிருந் தருகுபர தன்பால் காற்றின்
இளஞ்சுதனை விடுத்தடுத்து எழில்கொண் டோங்குஞ்
சிரசின்முடி தரித்தபிரான் சீதா ராமன்
திருவல்லிக் கேணியர்தாள் சேவி நெஞ்சே

புவிமகட னுதலிலணி திலகம் போன்று
பொலிதருகே ரளமடுத்த கோங்கு நாட்டின்
நவமணிகள் கொழித்திடுமோ காஞ்சி நொய்யல்
நதிக்கரையின் கோயநகர் நாளும் வாழுங்

9

கவுண்டனிய ராசவலா யனரால் ருக்கு
கழறுசத்ய மங்கலப்பேர்ச் சரண ராயந்தோர்
கவிஞர்குலச் சுப்ரமண்யன் பாடல் பத்துங்
கருதவலார் திருவிளங்கக் களித்து வாழ்வார்

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கோயமுத்தூர் இராஜவீதியில் கோயில்கொண்டிருக்கும்
ஸ்ரீ வேணுகோபால கிருஷ்ணஸ்வாமியின்பேரில்

ஸ்ரீமத் பாகவத தசமஸ்கந்த சங்கிரகமாலா.

ஸ்ரீகிருஷ்ண தோத்திரம்

1924-ம் ௵க்குச்சரியான ருத்ரோத்காரி-௵ தை-௴
இயற்றப்பட்டது.

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர் தோத்திரம்.

எண்சீர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விரிபுவன முழுவதையும் படைத்துக் காத்து
வெறுவெளியாய்த் துடைத்தழித்து மீண்டுஞ் செய்யும்

ஒருமுதலவ னுமுயற்சி திருகா தேத்தும்
உயர்முதல்வ னெவனவனே வுயிர்கள் போற்றுங்
கரிமுகத்தி னோர்கோட்டுப் புழைக்கை நால்வாய்க்
கணபதியங் குசபாசக் கரவே ரம்பன்
பெரியவ னப்பரம்பொருடாள் கருத்துட் கொண்டு
பின்னை கேள்வன்சரிதை பேசி வாழ்வாம்.

அவையடக்கம்.

எண்சீர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செல்விநக ரருளாள தாச னென்னும்
நிறைமதுர கவிவரத ராஜ னேராய்
சொல்லியமா பாகவதப் புராணந் தன்னிற்
றழாய் மௌலிக் கிருஷ்ணன்செய் தூய வாடல்
புல்லியமென் மொழியாற்றேத் திரமாய்க் கோத்துப்
புலவர்முனம் வனனெதிர்ப் புட்டுள் ளற்போல்
அல்லியுந்தா மரைத்தடத்தி னெழுந்தாற் போனு
வாட்டுகின்றேன் புன்கவியா ராட்டு வீரே.

ஆக்கியோன் பெயருங்காலமும்.

செப்புசக மாயிரத்தெண் ணூற்று நாற்பான்

சேருமைந்து ருத்திரோத் காரிக் கோயை
விப்பிரரில் சத்தியமங் கலப்பேர்ப் பாத
வேதவிருக் காசுவலா யனசூத் ரத்தின்
மெய்ப்புரையார் கவுண்டன்ய ரிஷிகோத் 'ரத்தின்
விளங்குகவி நஞ்சுண்டன் விரதத் தோன்றல்
சுப்பிரமா மணிக்கவிஞன் கிருஷ்ண னுடல்
சுருக்கியமுப் பதின்மூன்றாய்த் துதிசெய் தானே.

ஸ்ரீகிருஷ்ண தோத்திரம்.

எண்சீர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடமதுரை தேவகிபால் வசுதே வர்க்கு
மகவாகி யசோதைநந்தன் மகிழப் போந்து
இடமாருங் கோகுலத்தில் வளரக் கஞ்சன்
ஏவியபூ தனைமுலைப்பா லுயிரோ டுண்டு
படமாடு மணித்தொட்டிற் சகடா சூரன்
படிமுடிய வடர்ந்துதைத்த பாதத் தானைக்
குடமாடுங் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 1.

கஞ்சன்விடு காலியா சுரன்விண் ணோங்குங்
காற்றாகி மாற்றார்வேர் களைய வந்த
மஞ்சனைவான் மிசையேற்றி மறைப்பத் தீயோன்
மனம்பதறக் களந்திருகி மண்ணின் வீழ்த்தும்
அஞ்சனமா மேனியனைக் கோழி யாய்வந்
தலக்கணித்த வரக்கன்முடி யறுத்த தாமக்
குஞ்சியனைக் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 2.

ஆவினிளங் கன்றுகளை யவிழ்த்து விட்டும்
அடித்தணைய வருமாயர் நகைக்கச் செய்துங்
காவிவிழி யார்மனையிற் பாண்டத் தேறுங்
கட்டிததி யிழுதுவெண்ணெய் களவு செய்தும்
பூவுலா கலமேறி யுறிக்க ரீரம்
புடைத்து துளைத் தளைவாயிற் புகட்டி யுண்டும்
கோவியர்முன் சிறாருடனே குடந்தங் கூட்டும்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 3.

தாழிததி கடையுமனை தனப்பால் வேண்டத்
தாமதிக்கக் கடமுடைத்து வெண்ணெ யள்ளிக்
கீழுலையு மிற்புலிக்கு மரிக்கு மீந்து
கேதமிழைத் தேபாறிக் கிட்டுந் தாய்கை

வீழாம லோடிதவ ததிபாண் டற்கு
வீட்டையளித் தசோதைகறை விசியத் தானிக்
கோழியடை மரம்வீழ்த்திக் குமர ராக்குங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 4·

பலம்விற்பா டனைநோக்கி விலைக்குக் கொள்ளப்
பழந்தருதி யெனக்கேட்டுப் பழங்களெல்லாம்
கலந்தவிரத தெருவுகுத்து நேய வாயர்
களுக்குதவக் களித்களித்துக் கவின்கொள் காலின்
சிலம்புகலினென்றார்ப்பக் கிண்கிணென்னத்
திருவரைப்பூ ணுடைகுழ லலையச் சுட்டி
குலுங்கவுவ நீதமுணக் குடந்த மாடுங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 5.

துன்னிமித்தங் கோகுலத்தில் மிகவே யாண்டு
தொறுவர்மனை துறந்தியமு னைத்தோ யஞ்சேர்
மன்னிறுத்தும் பொழில்பிருந்தா வனஞ்சேர்ந் துய்ய
வடியும்பால் வண்ணனுமெண் ணுயர் சூழப்
பன்னிரைத்தே னுவும்வற்சம் பாய்ந்து துள்ளப்
பைம்புன்மேய்த் திடுமெண்டர் பார்த்திபன் சேய்க்
கொன்னிறுத்துங் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் றி வாழ்வாம் 6·

மண்டுவெஞ்சக் கஞ்சன்விடு பெகனுங் கன்றை
விளவுதிர வீசிவையம் வீழ மூர்க்கன்
மாண்டுதிரம் வாய்வழியப் பிளந்த டுத்த
மாசுணமா மகாசுரன்வாய் வழியே சென்று
கீண்டெறிந்த கேசவனு மூசு கூலங்
கேளிருடன் வற்சமயன் கிளர்விண் மாற்றக்
கூண்டடையுங் குயில்கூவுங் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 7.

தாலவனத் தனந்தனுங்கோ விந்த ரோடு
தனமேய்ப்பத் தகைந்தெழுதே னுகனைச் சாய்த்து
ஆலவன லுமிழுங்கா ளியன்பே ரோரா
யிரஞ்சிரத்தே யுடலழுந்தப் படங்க டோறும்
நீலமுகின் மேனியுட னாடுங் கண்ணன்
நெடுவரைபோ லடர்ந்தபெலம் பனைநீ றாக்கிக்
கோலமிகக் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 8.

பெருமழையி னதிகணிறை நீத்த மோடப்
பிறங்குதனு நீராட வெய்தும் பெண்கள்
அரைத்துகிலைக் களவாடிக் குருந்தி லேறி
யரிவையர்க ளேங்கினரா யங்கை கூப்பி

ஒருத்திபின னொருத்திகா மேந்தக் கூறை
யுவந்தளித்துச் சிந்தையுந்தி யும்ப ரேற்றுங்
குருமணியாங் கோவிந்தன் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 9.

கோபதியுற் சவந்தடுத்து நந்த னோடு
கோவர்த்த னக்கிரியர்ச் சனைந டாத்த
மாபயோ தரம்பொழியு மழைமேற் கொள்ளா
வகைவரையேந் திப்பசுவின் மந்தை காத்துத்
தூபய மாடுநந்தன் வருணன் பாங்கர்
துன்னகலன் மின்னவவண் டோன்றி மீட்குங்
கூபதியாங் கோவிந்தன் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 10.

வேயூது மிசைகேட்டு விலங்கும் புள்ளும்
விருக்கமுமெய் மறந்துநிற்க விரக மேற்றி
வாயூறு மமுதொழுக வாய மாதர்
மயலெழுப்பி யம்பிகா வனத்தி னந்தன்
தீயூதும் பணிவாய்விட் டுயவித் தேசு
தெரிசனற்கு வீடளித்துச் சங்க சூடன்
கூயோல மிடக்கோறிக் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம். 11.

எயிலாடு மிதுலேகும்ப கன்பால் பெற்ற
மேழுமெற்றி நப்பின்னே யிசைய வோட்டு
அயிலாடுங் கஞ்சன்விடு மரிட்டா சூரன்
அடற்கேசி வியோமனுே மரக்கர் கோறி
வெயிலாடும் வில்வேள்விக் கனந்த னந்தன்
விளித்தவக்கு ரூரனுடன் விரைவிற் சென்று
குயிலாடுங் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 12.

சம்படங்க டாஙகுதா ருகனேக் கொன்று
தார்புனேயுஞ் சுதாமனுக்குத் தனிவாழ் வீந்து
மூன்பொடுங்குந் திரிவக்கி ரியைநி மிர்த்து
மொய்குழலாக் கிச்சிலேயை முறித்தெ திர்த்த
தும்பிகுவ லேயாபீட மகாபத் தீரன்
துன்முட்டி கன்சாணூ ரன்காய் கஞ்சன்
கொம்பிடர்த்தம் மல்லர்தமை நமனூர் சேர்க்குங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 13.

உக்கிரசே னற்குமுடி கவித்துக் கற்கன்
உதவியகோ ருபநயன மணிந்து நந்தன்
இக்குரைய சோதையுங்கோ குலத்திற் கேக
வியற்றிச்சாந் தீபினிக்க ணிசைநூல் கற்று

தக்கிணைக்காய் மகவழைத்து விடுத்துத் தவனைத்
தணிநந்த னசோதைதுயர் தணிக்கச் செய்து
கொக்கின்மேற் குயில்கூவுங் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 14.

குந்திமைந்த ரத்திநக ரிருக்குஞ் செய்தி
குறித்தவக்கு ரூரனறிந் துரைப்பக் கேட்டுத்
தந்தியரண் மதுரைவாழ்ந் திருப்பக் கஞ்சன்
சாவறிந்த சராசந்தன் தனிப்போர் பத்தேழ்
பிந்தியப சயப்பட்டோ டிடவ டித்து
பிறங்குகர வீரகிர காலன்கா லயவன்
தொந்தழற்பஞ் செனமகதன் சேனை கோறுங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 15.

இரேவதியை முசலிமணந் தின்ப மெய்த
விலக்குமியா முருக்குமணிக் கிராக மேற்றிப்
புராதனநா ரதனுற்கைக் கிளைய றிந்து
பூங்கோதை யனுப்பக்குண் டினவூர் போந்து
நரேசசிசு பாலனுருக் குமன்சொற் கேட்டு
நகரிபடை யொடுசூழ நாச்சி யார்தேர்
விராவி னிவர்ந் திடவணைத்துக் கோய னூர்வாழ்
வேணுகோ பாலகன்சீர் விளம்பி வாழ்வாம் 16

உருக்குமன்மா கதன்தந்த வக்கி ரன்சா
லுவன்சேதிச் சிசுபாலன் பவுண்ட ரன்னென்
றிருக்குநரா திபர்வளைப்பச் சக்க ரங்கை
யேந்திப்டைப் பூந்துகளா யிரிய வோட்டி
செருக்குளுருக் குமனை௵தொட் டிரதத் தட்டிற்
சிமிழ்த்துசிகை யைந்துமொரு கூறுஞ் செய்து
குருக்குயி லுருக்குமணிக் துவாரை சேர்க்குங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 17.

விதிவழி யுருக்குமணித் திருவை வேட்டு
வெயில்சமந்த௩கஞ்சூட்டு மெலன்கின் சேயாம்
மதிவதனச் சாம்புவதிச் சதரா சித்து
மகள்சத் தியபாமை காளிந் திப்பெண்
துதிமித்ர விந்தைநாக் கினசித் தென்னுந்
தோகைபத்ரை யிலக்கணையார்த் தொடிக்கை பற்றிக்
குதிகொள்ளுந் துகிர்வாயிற் குழல்வைத் தூதுங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 18.

சோதிடமா புரிநரகா சுரன்பார் மன்னர்
தோற்கவடித் தொருபதினா றாயி ரம்பேர்
மோதுசிறைப் பட்டவரை விடுவித் தன்னார்
மொய்குழலீ ரெண்ணாயி ரம்பேர் வேட்டு

வேதமுனிக் கலகத்தாற் பாரி சாத
 விண்டருவைச சததிதிரு வீட்டி னட்டிக்
கோதகலக் கோயனகர் கோயில் கொண்ட
 கோபால கிருஷ்ணன்சீர கூறி வாழ் பாம் 19.

தங்கைசுபத திரைநரனுந் தபசி பற்றச
 சாந்திசெய்து வசுதேவன் தனிவேள் விப்பின்
நஙகைதே வகியீன்ற வறவர் முனனோ
 நணணவணைத தின்பமுற நயநது காட்டிக்
கஙகைகூ லககணடா கருண னேடு
 கனிட்டனுமோா வீடுபெறக காட்சி தந்து
கொஙகுதிரும் பொஙகாதவழ் கோய னூாவாழ்
 கோபால கிருஷ்ணன்சீா கூறி வாழ்வாம் 20.

அரன்கயிலை யடைந்துவர மேற்றுப் பெற்ற
 வரிவடிவா லெதிாததபவுண டரனுங காசி
நிருபனும்போர்க் களத்தவிய நேமி தூணடி
 நின்றகல வியன்கடலி னெரியச செயது
கிருத்திமமுஞ் சுதககணனை யுகிாகனை டெற்றிக
 கேடிழைதத துவிந்தனையுங கீறிக் கோறிக்
குருகலையுங குளனிறையுங கோய னூாவாழ்
 கோபால கிருஷ்ணன்சீா கூறி வாழ்வாம் 21.

சித்தசனை யெரித்தவழ லாடி சொல்லின்
செவாகி மதனெனுந் திருப்பேர் கொண்டு
தத்தைமொழி யுருப்பிணிமி னகடு தோன்றி
சம்பரனு லம்பரமீன் தனிமோ டோவி
சித்திரவாண் டேறச்சம் பரனைக் கொய்து
திகழிரதித் தேன்மணந்து வயிறு வாய்த்த
கொற்றவனி ருத்தினப்பௌத் திரனைப் பெற்ற
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 22·

சாலுவதே சத்தங்கி சமண்டி பீகன்
சாதகமும் விசக்கிரனு மிடும்ப னோடு
மூலமற வொழித்தசும்பு கிடந்த வோம்பி
முன்னிருக னுருப்பெறவே மோட்ச மீந்து
வேலின்விழி யுருக்குமியை யனிருத் தற்கு
வேட்பித்துச் சுயோதனன்பெண் ணிலக்க ணைமின்
கோலமிகுஞ் சாம்பனுக்கு மணஞ்செய் விக்குங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 2

வாணன்மக ளுடாங்கனைதன் கனவிற் கண்ட
மதன்சுதன்மேன் மயலாகிக் கலவி வேடபச்
சேணிடைச்சித் திரலேக்கைத் துயிலு மாரன்
திருமகனைக் கொடுபோந்து சேரச் செய்யச்

சோணிதமா புரத்தரக்கர் வாண னான்கு
தோளொழிய வாயிரங்கை துணித்த வாழிக்
கோணல்வளை கதைவாள்கோ தண்ட மேந்துங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர்   றி வர்ழ்வாம் 24.

வீமனுமர்ச் சுனனுடனு மறையோ ரென்ன
வேள்வியடுத் தமர்வேண்ட வெகுண்டு டன்ற
மாமக தனைக்காற்றின் மைந்தன் கொல்ல
மன்னர்சிறை விடுவித்து மகுடஞ் சூட்டி
பூமனுஞ்சே திபச்சிசுபா லனைச்சே தித்துப்
பொருவிலிணைப் பதநிழலிற் பொருந்தச் செய்யுங்
கோமனனைக் கோயநகர் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 25.

மாயைமிக மதனனுடன் நெடும்போர் செய்த
மறவன்சா லுவனைமுரண் மலைக்கும் போழ்தின்
நேயமுட னழுதரற்றும் பாஞ்சா லிக்கு
நீவிய மக்ஷயம்நீட்டி நிகர்த்த வொன்னான்
தாயதந்தி வக்கிரன்வி தூர தன்தன்
தலைதுணியச் சக்கரம்விட் டொழித்த செல்வக்
கோயநக ரிலகமணிக் கோயில் கொண்ட
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 26.

அரங்காடுஞ் சூதினுள நாடுஞ் செல்வ
முனைத்துந்தோற் றடவிசென்ற வைவர் பன்னி
மருங்காடு துரோபதையை வனத்திற் றேற்றி
மாஙகனிக்காய் மனமறிந்து மறைதூர் வாசன்
பெருங்காட்டின் வியந்துநயந் தாசி கூறப்
பேருண்டி யூட்டுவித்துப் பீழை மாற்றிக்
குரங்காடு சோலைசெறிக் கோய லூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 27.

காளமுனி கடவியபூ தத்தி னாலுங்
கடுக்குளத்தி னீர்பருகுங் கடுமை யாலும்
வேளையை பாண்டுமைந்தர் விளிந்தி டாமல்
விரைந்தோம்பி விராடநகர் வெளிவந் தோங்கப்
பாளைகயல் குதித்தாடும் பணைசூ ழத்திப்
பதிநாது பாண்டவர்க்காய்ப் பரிந்து சென்று
கோளறமெய்த் துணையானான் கோய லூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 28

தூதேகி விதுரன்மனை விருந்தேற் றுற்ற
சுயோதனனை நாடிரந்து மறுப்ப வன்னான்
சூதான வாதனத்தை மிதிப்பக் காக்குஞ்
சூரரும்வீ ரருமாளச் சுழன்று தேய்த்து

வேதாதி விப்பிரன்சேய் விலகச் செய்து
வெயின்முளை குண்டலம்வாங்கி விதித்த தாய்க்குக்
கோதாறப் பிறப்புரைத்தைங் குமரர் சேருங்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 29.

களப்பலிநாட் பின்னாக்கிக் காண்டீ பர்க்குக்
கலக்கமறக் கீதைசொலிக் காங்கே யன்முன்
வளையெடுத்து பகதத்தன் பகழி தாங்கி
வலாரிகு னுவையபிமன் மாளக் காத்து
தளம்பரம னாய்க்காட்டிக் கன்ன னாகச்
சாயகம்பார்த் தனைவதையாத் தட்டைத் தாழ்த்திக்
குளம்பொலிய வளமலியுங் கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறிவாழ்வாம் 30

சூரன்சே யாவிவிடு முன்னே வண்மைச்
சுக்ரதத்தை யிரந்தேற்றுச் சுயோத னனை தன்
ஊரியா மனனிலையை வீமற் கோதி
உத்திரைநற் கருப்பரிக்ஷித் துயிரைக் காத்துப்
பாரந்தீர்த் துத்தருமற் கரசு சூட்டிப்
பதிமிதுலை வெகுலாசு வன்றே வற்கும்
கோரமிலாப் பதவிதந்து கோய னூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 31.

மிடியேறு மனையேவக் குசல வர்க்கு
விபவமுற வாழ்வளித்து வெள்ளி யாற்ற
முடியேறு மகவிழந்த வைதீ கன்சேய்
முராரிபதங் கிரீடியுடன் மூழ்கி யீந்து
குடியேறும் யதுகுலத்தை முனிவா சாபங்
கொயவிடுத் துத்தவாக்குத் தத்வங் கூறிக்
கொடியேறு மதின்மீறுங் கோய லூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 32.

த்தவனைப் பதரிகா சிரமஞ் சேர்ப்பித்
துயர்முசலி யுடனெதுக்க ளும்ப ரேறத்
த்தையெனக் கிராதனெய்த சரத்தங் குடடங்
கைப்பத்தா ருகர்க்கருளி வைகுண் டஞ்சேர்
மத்தர்மூக லானபரம் பொருளாங் கண்ணன்
முராரியரி யச்சுதன்மா தவன்கோ விந்தன்
காத்தலர்தேர் முருகுயிர்க்குங் கோய லூர்வாழ்
கோபால கிருஷ்ணன்சீர் கூறி வாழ்வாம் 33.

வாழி—சந்தவிருத்தம்.

னை மாய்க்கமட மொறுழி கேசரி
விறறகுறட் பாசு ராமனெய்
வெய்ய வன்குல விராமனெய்ப் பொருவர்
மெசசு கிருஷ்ணபல ராமனெய்
ஆன கற்கியென வவதரித் துலகர்
அல்ல றீர்க்கவரு மாழியான்
அரிய காதைசொலு வார்கள் கீறிபிற
ரறிய வோதியுரை யறைகுவார்
மாணி லம்புகழு மன்ன ராகிதிரு
மக்க ளொக்கன்மிக வாழிய
வாழ்க வென்றுமறை வாழ்க வென்றுமறை
மாத மும்முறை வழங்கவாண்
பாணி ரைப்பெருக சுப்ரமண்ய கவி
பாடல் பாடுமவர் வாழ்கநீள்
பணைபர் வாழ்கதுதி பாடல் வாழியரி
பதும பாதநிழல் வாழியே.

முற்றிற்று.

Printed at the Literary Sun Press, Coimbatore.

20

ஓம் சரஹணப

குகமயம்,

கந்தர் சஷ்டி கவசம்.

ரத்தினம் பிரஸ் (பிராஞ்ச்)

65, திருப்பள்ளி தெரு, மதராஸ் [illegible]டவு

விலை] 1952

ஓம்

குகமயம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோந் துன்பம்போ நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங்கை கூடு நிமலரருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா.

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ்செங்கதிர் வேலோன்

பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹ வீரா நமோநம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணபவ வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங்குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக

ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் றீயும தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செகண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகெண
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குரு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முறுகவேண் முந்து
எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
றுன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்பை யிரத்ந வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்டம் மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க

அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரம்மரா க்ஷதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொலவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பு
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்

மணயிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோட
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டுக் கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
புலியு நரியு புன்னரி நாயும்
எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்து யரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எளிதுட னிறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே ழுலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
சரஹண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா

பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
பாச வினைகள் பறந்து நீங்கி
ன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புட னிரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமை ணங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தால்
பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன் கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் றேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலங்கி
நேசமுடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து ந றணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வாசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளுமீ ரெட்டா வாழ்வார்
கந்தர் வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெரிண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
என்னைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயிலநட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரஹண பவஓம்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிதம்பரம்-இராமலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

திரு அருட்பா.

பிரார்த்தனை மாலை

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்
கடப்பந், தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந்
தாமரைத் தாள்களுமோர், கூர்கொண்ட வேலு
மயிலு நற்கோழிக்கொடியு மருட், கார்கொண்ட
வண்மைத் தணிகாசலமுமென் கண்ணுற்றதே. 1

கண் மூன் றுறுசெங் கரும்பின்முத்தே பதங்
கண்டிடுவான், மண்மூன் றுலகும் வழுத்தும்
பவளமணிக்குன்றமே, திண்மூன்று நான்கு புயங்
கொண்டொளிர்வச்சிர மணியே, வண்மூன்றலர்
மலைவாழ் மயிலேறிய மாணிக்கமே. 2

வாணித்த ஞான மருந்தேயென் கண்ணி
னுண் மாமணியே, ஆணிப்பொன்னே யென தாரு
யிரே தணிகாசலனே, தாணிற்கிலே னினைத்

தாழாத வஞ்சர்தமதிடம் போய்ப், பேணித்திரிந்தன னந்தோ என் செய்வனிப் பேதையனே. 3

அன்னே யெனைத்தந்த யப்பா வென்றேங்கி யலறுகின்றேன், என்னேயிவ்வேழைக் கிரங்காது நீட்டித்திருத்த லெந்தாய், பொன்னே சுகுணப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த, மன்னே கலப மயின்மே லழகிய மா மணியே. 4

மணியே நினைப்புன வல்லியை வேண்டி வளர் மறைவான், கணியே யென்னின்ற கண்ணே யென்னுள்ளக் களிநறவே, நணியே தணிகைக்கு வாவென வோர் மொழி நல்குவையே. 5

நல்காத ஈனர்தம் பாற்சென் றிரந்து நவைப் படுதன், மல்காத வண்ணமருள்செய் கண்டாய் மயில் வாகனனே, பல்காதல் நீக்கிய நல்லோர்க் கருளும் பரஞ்சுடரே, அல்காத வண்மைத் தணிகாசலத்தி லமர்ந்தவனே. 6

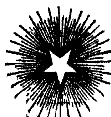
அமரா வதியிறைக் காருயிரீந்த வருட்குன்
றமே சமராபுரிக்கரசே தணி காசலத் தற்பரனே,
குமரா பரம குருவே குகாவெனக் கூவி நிற்பேன்,
எமராஜன் வந்திடுங்கா லையனே யெனையேன்று
கொள்ளே. 7

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் சித்திவளாகத்தில்
திருக்காப்பிட்டுக்கொண்ட காலத்தில்

அருளிய திருப்பாடல்

பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றிநின்ற பேதையனேன்
இச்சையெல்லாம் எய்த இசைந்தருளிச்செய்தனையே
அச்சமெல்லாந் தீர்ந்தேன் அருளமுதம் உண்கின்றேன்
இச்சலும்பே ரானந்த நித்திரைச்செய் கின்றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அறிவிப்பு

இதனால் சகலமானவர்களுக்கு தெரிவிப்பது யாதெனில்: எங்களிட சில்லரை புத்தகங்களும், அம்மாசீ தினுசுகளும் விலை சரசமாய் கிடைக்கு

தமிழ், இந்தி, தெலுங்கு, இங்கிலீஷ சமஸ்கிருதம், மலையாளம், கன்னட முதலிய பாஷைகளில் அச்சு வேலைச செய்து தரப்படும்.

தமிழ், இங்கிலீஷ், போஸ்டர் வே களும் செய்து தரப்படும் என்று தெ வித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ரத்தினம் பிரஸ் (பிரான்ச்

திருப்பள்ளி தெரு, சென்னை

சிவமயம்

சென்னை, திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை

திருக்கோயிலின்கணெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ ஆறுமுகசுவாமி

தோத்திரம்

இது பார்காவடி

அண்ணாமலை பரதேசியவர்கள்

வேண்டுகோளால்,

சென்னை, ஆறுகாடு, குயப்பேட்டை

தமிழ்ப்புலவர்

நெல்லை-அப்பாசாமி உடையாரவர்கள்

இயற்றியது.

மறு பதிப்பு 1971

முதற் பதிப்பு—1910

இதன் விற்பனைத் தொகை திருவேட்டீசுவரர் ஆலயத் திருப்பணி நிதிக்கு அளிக்கப்பெறும்.

சித்திரா பௌர்ணமி
1971

விலை : 10 காசு

கபீர் அச்சகம், சென்னை–5

சிறப்புக்கவி

ஸ்ரீமத்-வித்வான்

ம. இராஜகோபாலப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா

திருப்பேற்றை நாடியொரு தோத்திர நூற் செய்தான்
விருப்பேற்று நல்லதிரு வேட்டீச் சுரப்பேட்டை
ஆறுமுக மாநிமலற் கப்பாசா மிப்புலவ
ரேறுமுக மாநெல்லி யான்.

ஸ்ரீமத்-வித்வான்

ஆ. மே. சென்னகேசவலு நாயுடவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

திருத்தமுறச் சேதனர்க டிருவேட்டீச் சுரப்
பேட்டை சேர்ந்து மிக்கோர், நிருத்தமுற வாழாறு
முகநிமல னெடுங்கழற்கே நிகரின்றெல்லாப்,
பொருத்தமுறத் தோத்திரமா நூலொன்று புரிந்தீந்
தான் புலவரேறு, மொருத்தனுறு வளநெல்லி
யப்பாசா மிப்பெயர்கொ ளுடையான் மாதோ.

உ

சிவமயம்

வேலுமயிலுந்துணை

திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை
திருக்கோயிலின்கணெழுந்தருளியிருக்கும்

ஆறுமுகசுவாமி தோத்திரம்

காப்பு வெண்பா

ஏறுமுகந் தேறு மெழிறிருவேட் டீச்சுரம்வா
ழாறுமுகன் பாதத் தணிபாவான்—மாறிலக
நேசமுறப் போற்றவில்வ நீழலமர் வல்லபக
ணேசநின்றுட் கூட்ட நினைப்பு.

நூல

பதினுன்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சீராரு மணிமகுட நிறைசிரம் பொன்னுடை
திருநீற்று நுதலி னுசி
சேர்கருணை யீராறு விழிகுண்ட லச்செவி
சிவசிவா வென்புன் னகைவாக்
கேராறு முகமணிக் கந்தர்நவ ரத்னுர
விழைமுந்நூன் மார்ப மீரா
றெறிகொடிச் சேவலா திப்படைச்செவ் வேலேந்து
மினைவலையங் கடக நீபத்
தாராறு திண்ணியதோ ளால்வயிறு கோசிகந்
தரியிடை சதங்கை கொஞ்சுஞ்
சலசதிரு வடியசுர தந்திகுற மாதுபயஞ்
சாருநவ வீரர் சூழச்
சூராறு நடனமயின் மீதுவந் தருளுவாய்
தொல்திருவேட் டீச்சுர மமர்
சுரவாறு முகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (1)

மதியாத வன்கனற் கட்சோதி யமரர்துயர்
மாற்றவரு ணுதல் விழிதர
வருமறு பொறிச்சுடர்க் காய்ந்துல கெலாந்தொழவு
மாதேவ ரருடீ வளி

மதியாத வக்கங்கை தனிலிடவு மப்புனன்
மச்சமுறை புற் பொய்கையின்
மான்முன்வரர் காப்பவெழு செங்கிரணம் வீசாறு
மகவையறு மீன் வளர்ப்ப
வுதியாத வன்னந்தி மீதுமா தேவனே
டுவந்தொன் றதாவ ணைப்ப
வோராறு கமலமுக மீராறு செங்கரத்
தொருரூப முற வழைக்குந்
துதியாத வாசரவ ணபவகாங் கேயவருள்
தொல்சண்ப காடவி யமர்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (2)

பதிநுதற் றீக்கஞ்சி யோடம்மை நூபுரம்
பட்டுதிரு மொன்பான் மணிப்
பாவையர்க ளீன்றநவ வீரர்லக் கங்குமரர்
பரவப்பொன் மேரு விற்போ
யதிவிதம தாவதிர வாடவட ரூழியென
வசுரர்க் கொளிக்கு மிந்திர
ஞதிசிதி சாபால ரார்த்துத்தம் படைவீசு
மவரவர்க் கத்திர மேவி
கொதியதட் டறசெருப் படிவீழ மகதிமுன்
கூறவருள் கூர்ந் தெழுப்பிக்

கொண்டசரு வஞ்ஞமெய்ச் சித்ரூபங் காட்டியருள்
குமரகுரு பரவன்பர் சொற்
றுதியுறவு சுப்பிரமண் ணியவெளிய சொற்குமருள்
தூயசந் தனவனம் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே.

வன்னமலி பைந்துழா யையாயு தங்கடிரு
மறுமணவே யார மணிபால்
வாரிபீ தாம்பர வநந்தசா யியினுந்தி
மலரின்வரு புவன சிட்டி
யன்னமலி வெண்சலச மனைமறைச் செல்விநா
வமரர்ஞான வந்த ணமக
னறியாமை யாற்கலுழ்ந் தெண்கணிலு நீர்வார
வணிமுடித் தலைக் குட்டிவண்
மன்னுமலி சிறையிட்டவ் விதிசெய்து வேதமுறை
வாக்கியற் றுதை செவியின்
மனமகிழ்ந் துள்ளுளெழு மோகையா நந்தவுரை
மந்தணவின் மழலை மொழியாற்
சொன்னவோ மடசரச் சுகசொரூப மடியற்குஞ்
சொல்வையே திருப்புரம் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (4)

விந்தகிரி வாதாவி வில்வலனுட நகுடன்
வீழ்த்திமாற் சிவ மாக்கியே
விரைகமண் டலநீர்க் கவிழ்த்தகா ரண்டவுரு
விக்னரா சர்ப்ப ணிந்த
சந்தமலி வந்துகமழ் விரியுவரி யாசமன
சர்வகலை ஞான கற்புத்
தனவுலோ பாமுத்திரை மனைவாழ்க்கை மகிழ்முனிவர்
தலைவன்மலை யத்து வசன்
சிந்தையிரு ளறநுமடி பணியவீ ராறியற்
றிருந்துசிவ தரு மோத்திரஞ்
செவிகுளிர வோதுசிவ சுப்பிரமண் ணியதேவ
தேசிகோத் தம சண்முக
சுந்தரவுமை குமரமான் மருகமுரு காவருள்
தொன்மைசண் பகவனம் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (5)

மன்னுந்தொல் காப்பியத் தமிழ்மறை தெளிந்துமதின்
மதிதடவு மாட நீடி
வாழ்மதுரை மீனாட்சி சுந்தரே சர்ப்பனுவன்
மகிழ்சடைச் சங்க மமர்நா
டன்னுளொரு நெறிவெற்றி வில்லெறுழி வனசரர்த்
தலைவனைச் சூழ்ந்தெ னதுபேர்

சாற்றுமுட் டையெனப் போன்போலு மென்றேதத்
தாழ்த்திதான் விழுந்த துளியென்
றுன்னும் மகப்பொருளின் வன்மைபொய் யாவென
வோதிதவ முணர்விஞ் ஞான
வுருவி னருளாளேக்கி வேலாயு தாதேசி
கோத்தம வெனப்ப ணிந்த
துன்னுமதி புலமைபொய் யாமொழிக் கருள்காட்சி
தோன்றுமே சந்தன வனம்வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (6)

செந்நிறப பொறியகச் சிறைமொய்தா திகழ்நெக்க
சிதறிரு ளுடைவ சொரிபைந்
தேறலுண் களிதோமி லின்னிசைப் பணமழலை
தேருஞ்சா தாரி பாடற்
றந்நிறந்தெளி யாதெவ் வெவருஞ்சுர மயமாகத்
தாவி மூவுலகுங் கமழ்
தண்சுகந் தத்தொடையன் மூசும்வல் லிசைப்புள்ளெதிர்
தரவழியு மகதி சூட்டி
யெந்நிறந் தெளிகைலை வேதகண்டன் செவியி
லிசைமதுபெய் புண்ணிய மேலா
யிடரூழி யுருவெடுத் தென்னவெவை யும்மடர்த்
தெதிரவுணர் முனி நாரதன்

துந்நிற மகத்துதிவெந் தகரேறி வருகாட்சி
தொழுவனே திருப்புரம் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (7)

துற்றுபொழி லிமயத் தடஞ்சாரறுரு வுமொரு
துருமத் தடாகத் திடை
தொல்லால வாய்க்கடைச் சங்கத்தி லாதியுரை
தொடர்கபிலே லெழுவர்த் தலை
பெற்ற நக்கீரர்சிவ சிந்தைகவர் விரகினுற்
பெரிது வந்தெடுத் தாயிரம்
பேராக்கி நியதியினி னீர்த்துறைச் செலநின்ற
பேரிடர் படுத்தவு முணர்
வுற்றுமுரு காற்றுப்படை யன்பி ஞேதிடவு
மொளிருசுடர் வடிவேல் விடுத்
துயர்மலை பிளந்திவுளி முகிதுளைத் தெவருமுய
வோதிபணி பவர் கவலைதீர்
சுற்றுமயின் மிசையுபய வனமாதர் பயின்முருக
தூயவருள் செல்வி புரம்வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (8)

வம்புதன வரசவசு ரேந்திரன் மகள்கூடி
வாழ்ந்துகா சிப முனிவனுன்

மந்த்ரி யருடவத்தாயு ளண்டவர சாதிதர
வான்றெழும யேந்தி ரத்திற்
றெம்புமனே மக்கடுணே யவர்தங்கை யுடனரசி
செயத்தருதுன் மாயை புத்ரன் [பல
செருமலேதம் பியர்தனேயர் தனியாண்மை கொடுமை
சேனேபடை யாவு முற்றி
வெம்புகொடு வாள்வீர சூரபத்மன் னெதிர
விமலமெய்க் காட்ட வேத்தி
வெகுண்டடர வலேயின்மா வாகவீட் டிருகூறு
வெண்கோழித் துவச மாவிண்
தும்புகெட மயிலேறி வெற்றிவேல் கைக்கொண்ட
சோதியருள் சந்தன வனம்வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (9)

கந்தமலி தருநிழற் றேனுவெண் களிறுபரி
கமலம்வளே மணிசுரர் நிரை
கற்பரம் பயர்சூழ சிவிகையெழு முனிவர்பொற
கதலியுரு மெதிர் வச்சிர
விந்தைமலி படையேந்தி மூவுலகுங் குடைகவிய
விட்சு தர்மையின் மாலேதாழ்
வீரபுய நிறைசசி சுகத்தவரி யணேவீற்ற
மேகமூர் தேவ ராயன்

சந்தமலி யெழுநிறப் பொன்பூத்த மின்கொடிச்
சர்வபூ டண கனதனத்
தனதேவ குஞ்சரியைத் தாரைநீ ராற்றரத்
தணல்வேள்வி முன் மணந்துச்
சொந்தமலி வெள்ளானை மேற்றிரு மணக்கோலந்
தொழவருள் செல்விபுரம் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (10)

மன்னுமலை வாரமேற் பாடிவன வேடர்பதி
வல்லாண்மை வேனம்பி செய்
மாதவச் சிவமுனிவ னருளின்பிணை யீன்றுசெல
மகண்மனை களிப்ப வளர்நாள்
பொன்னுமோ வெழிலெனப் பைந்தினையி தண்வைகிப்
புட்கடிபூம் பாவை யென்றே
போந்துதேன் பிண்டியுண் டெந்தைமுன் வேங்கையாய்ப்
போனந தாகந் தீர்த்தா
யென்னுண்மோ கமுந்தீர்ப்பை யென்னலேன் மூத்தகிழ
மெனவேக வரு மைங்கர
னெதிர்க்கமா தங்கமே யென்றேடி வந்தணைய
வினமகிழ வனவ்முன் வேட்டுத்
துன்னுகுற வள்ளியம் மையுடன் வருவையருள்
தொல்திருவேட் டீச்சுரம் வாழ்

சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (11)

சென்மநிலை தளராதெந் நாளுநின திருவடியுந்
தேவிமா ரிருவர் பதமுஞ்
சேவித்துத் துதிதிருப் புகழ்வண்ண சந்தமுறத்
திரமாய்ப் படிக்கக் கேட்க
மின்மைகேட வொளிருசெவ் வான்மேனி யிளவுரு
விளங்கெழிற் பசுங் கலபமேல்
வீற்றதிரு வருட்கோலங் காணத்திரு நாமங்கள்
மெய்ப்புளக மெழ வழுத்த
வன்மைகெட் டுள்ளுருகி நெக்கவா நந்தமது
வழியுபா மாலை பாட
வானுளோர் பணியா லயத்துப் புரண்டுடல்
வலம்வரத் தொன்று தொட்டுத்
தொன்மைவிட வரியமா பதகற்கு மிதுவருமோ
தூய்சண்ப காடவியின் வாழ்
சுரவாறு மகநாம மறையாறு சுகசேம
துரையாறு முக சுவாமியே. (12)

வானவர்க டனவமுதுங் கானவர்கள் மனமதுவும்
மாமவல மாக வெற்றி
வடிவேல் சுரப்படைகள் சேவலங் கொடியேந்தி
மயிலேறி நவ வீரர்கண்

மானலக்கங் குமரர் சூழவிந் திரன்மனைவி
வரவரம் பையர் பணிந்து
வாழ்த்துமுரு காசரணங் கார்த்திகே யாசரண
மலைமாது மைந்த சரணந்
தானவர்கள் காலசர ணம்விசா காசரணந்
தந்திமுகற் கிளைய சரணஞ்
சரவணோற் பவசரணங் குமரகுரு பரசரணந்
தாசரதி மருக சரணம்
ஆனவர முதவுசிவ சுப்பிரமண் ணியசரண
மன்பறிவி லென் றுதிக்கு
மருடிருவேட் டசுரத் தாறுமுக சுவாமிநின
தணியதிரு வடிகள் சரணமே. (13)

ஆறுமணி முடிவாழி யாறிரருள் விழிவாழி
யாறிரணி செவிகள் வாழி
யாறிரு கடம்பணிதோள் பன்னிரைத் திரகைக
ளணிமுந்நூன் மார்பம் வாழி
வீறுமுடை யிடைவாழி மென்றிருவ டிகள்வாழி
மேவுமிரு மாதர் வாழி
வெற்றிவேன் மயில்வாழி வெண்சேவற் கொடிவாழி
விசயநவ வீரர் வாழி
கூறிலக்கங் குமரர் வாழிபூ தர்கள்வாழி
கொள்தகர் மனத்தேர் வாழி

குலவுமா றக்கரமோ டாறுகுன் றுகள்வாழி
கூட்டன்பர் வாழி யணியு
நீறுமணி வாழிதிரு வேட்டீச நாதனிட
நிறைசண்ப கக்கொ டியரு
ணோரைங் கரற்கிளைய வாறுமுக சுவாமியே
நீடூழி வாழி வாழி. (14)

வேலுமயிலுந்துணை.

அருள் பெறும் வழி

வந்த வினையும் வருகின்ற வல்வினையும்
கந்தனென்று சொல்லக் கலங்குமே ; செந்திநகர்ச்
சேவகா ! என்று திருநீ(று) அணிவார்க்கு
மேவவா ராதே வினை. —பழைய பாடல்

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ;
அறுமுகம் வாழ்க ; வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க ;
குக்குடம் வாழ்க ; செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க ;
யானைதன் அணங்கு வாழ்க ;
மாறிலா வள்ளி வாழ்க ;
வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்.

—கந்தபுராணம்

வேண்டுகோள்

விரோதிகிருது ஆண்டு சித்திரைத் திருவிழாவைத் தொடர்ந்து திருவேட்டீசுவரர் ஆலயத்தில் திருப்பணி வேலைகள் தொடங்கவுள்ளன.

அன்பர்கள் தம் காணிக்கைகளை விரைவில் தேவஸ்தானத்திற் சேர்ப்பிக்கவும்.

உ

குகமயம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்,

கந்தசுவாமி

பஞ்சரத்தின

உடுவில்

தமிழ்ப் புலவர்.

பிரசங்க சபாமணி

வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயர்

இயற்றியது

1952

முகவுரை

செந்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைக்குங் கருணைக் கடலான கந்தசுவாமி மீது அடியேன் ஐந்து பாடல்களைப் பாடியுள்ளேன். முன்பு அச்சிட்ட பிரதிகள் செலவழிந்தன, பின்னும் வேண்டுமென்று அன்பர்கள் கேட்டனர். ஒரு அச்சாபிஸ் அதிபர் அச்சிடுவேதாக ஏமாற்றி விட்டனர். அதுவும் இறையருளே. கொழும்புமாநகரில் வசிக்கும் இந்தியாவிலுள்ள திருநெல்வேலி ம-ா ா- ஸ்ரீ-M. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இப்பதிப்பு வெளிவர உதவியாயினர். கல்வியறிவு, பொறை, இரக்கம் முதலியன திகழவாழும் ஐயரவர்களின் அறப்பண்புகள் பாராட்டற்பாலன. அவர்கள் வம்சவிருத்தியுடன் பல்லாண்டுவாழ்க பிரசங்கரத்தின வெளியீடு உதவியாளர், சைவசித்தாந்தப் பெருநெறியாளரும் பெருநிலக்கிழாருமான, பிக்ஷாண்டார் கோயில், உயா திரு. ம்கா. இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள் உதவி, எனது தளர்ந்த நிலைவளம் பெற ஆதாரவாகவுள்ளமையையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாயிற்று. சகல சம்பத்துடன் அவர்களும் நீடுவாழ்க. சுபமஸ்து!

உடுவில் குகதாசன்
4—7—52. வ மூ. இரத்தினேசுவரன்

பஞ்சரத்தினம்.

காப்பு.

ஈட்டும் வினைநீக்கி இன்பமுற வேயெனது
பாட்டுக் குவந்தருளைப் பாலிக்கும்—கோட்டுமுகத்
தைந்துகர நால்வாய்கொண் டன்பாக இன்பநேர்
தந்துதவு வோன்சதங்கைத் தாள

ஆசிரிய விருத்தம்.

மணியுலாவிய மகுடமோடுமகர குண்டலமும்
வளர்நேமி மடை திறந்து
வருவெள்ள மென்கருணை பொழிவிலோசனமுமொளி
வாய்ந்த செம் பவளவாயும்
திணியுலாவியசந்த பாளிதத் தோளுமுயர்
செவ்விதரு பாதசாலந்
திகழ்சரண விரிநளின வொளியுமெளி யேன்கண்டு
தெரிசிப்ப தெந்தநாளோ?
பணியுலா வியவாட கைச்சாடு வெளலிநம்
பரமனருள் துப்யபாலா!

பசாரிய சகிர்காம நகரிலுறை ஈசனே!
பற்றுசெங் கதிர்வேலனே!
அணியுலா வியதேவ யானைமண வாளா! சே
ஞாங்கீடு சோலைசூழ்ந்த
அழகியநல் லூர்வாச! குமரகுருபரநேச!
அமரர்பணி முருகேசனே. (க.)

மருளேனுஞ் சாலப்புனத்திலெம் புலனெனும்
மாயைவழி யதனிலோடி
வருபுண்ட ரீகமேனவேயுழன் றநுதினமும்
வாடுமேளி யேன்றனக்கும்
பொருளிதென் றுணருவகை காட்டிநின் கழலினெறி
பூட்டியருள் செய்வதரிதோ?
புன்மையே நின்சரண மன்றிவே றொன்றையும்
புவிதனிற் போற்றுகில்லேன்
தெருளுமா தவநெறியி னுயர்கும்ப முநிதொழும்
சிற்பரா நந்தனே! மீத்
திசமுமொரு பெருஞான கதிர்காம நகரிலுறை
தேவனே! தமியனேற்கும்
அருள்புரிய வேண்டுமுய ரண்டத்தோடு முகில்கள்
அணுகுபொழில் மேவிவாழும்
அழகியநல் லூர்வாச! குமரகுரு பரநேச!
மரர்பணி முருகேசனே. (உ)

பண்டசுரர் குலமாய வந்திடுந் தூயனே
பகடேறி வருமறலிவேம்
பாசந்தொடாமல் ஆழ்வினையென்னு மிகுகொடிய
பரவையி லகப்படாமல்
வண்டற் பயோதரக் குழலார்க ளநுராக
வலைதனிற் சிக்கினேற்கு
வயங்குநின் னடிமுளரி யீந்தென தகக்கீத
மருவவர மீந்தருளுவாய்
தெண்டிரைச் சலதியுடை படமேருவுங் நடுங்கவே
செய்யவேல் கொண்ட நாதா!
திகழ்ஞான ளமேவு கதிர்காம நகரிலுறை
சின்மயா நந்தம்போதா!
அண்டினரை யாதரித் தருள்புரி விநோதனே
அளவில் பூஞ்சோலை சூழ்ந்த
அழகியநல் ஆர்வாச குமரகுரு பரநேச!
அமரர்பணி முருகேசனே. (௩.)

தோடருமா ணவமாயை காமியமென் மும்மலத்
தோல்லுலகை சூழடவியிற்
சுழலாம லஞ்சலென் றடியேனை யாளுவாய்
சுருதிபுகழ் பரிபூரணா!
தடவிஜய முகபடக் கரடகட விகடமா
தங்கவதனன் றுணைவனே!

சடாக்ஷரகுகேச தேஜோமய விசாகனே!
தமியனேன் மிடியொழிப்பாய்
வடமல்கு குங்குமச்சேருடி வளர்கொங்கை
வள்ளிதெய் வானையுடனே
மகிழ்தீர! கதிர்காமப் பதிமேவு தேவனே!
மரகத மயூரனேமுன்
அடல்கொண்டு வருகின்ற அசுரர் சம்மாரனே!
அளவில்நல் லடியர் வாழும்
அழகிய நல்லூர்வாச! குமரகுருபரனே
அமரர்பணி முருகேசனே!

கமலமா மலரயனு மணியுரக சயனனுங்
காணரிய அமலனார்தங்
காதிலுப தேசமொழி ஓதுநின் கருணைநிகர்
காட்சியே எளியனேன் வேண்டினேன்
விமலசிவ சண்முகா சரவண பவாநினது
மெய்யன்பர் மாண்பு பேறு
வெறியனேன் கொடிய வெங்கன்மத்தி லலையாமல்
வீறுபெற் றினிதுய்யவிச்
சமயங் காடக்ஷமது தந்தருளுவாய் உளர்
சதானந்த ஓங்காரனே!
தயங்கருட் கதிர்காம பதியிலுறைதேவனே
தலைமைசேர் புலமையோனே

அமிர்தரசமொழுகுசெந் தமிழுறும் புலமைமேய
அடியனேற் கருளவேண்டும்
அழகிய நல்லூர்வாச குமரகுருபரநேச
அமரர்பணி முருகேசனே. (ரு

சண்முக ஷட்கம்.

1. சரணாகதமாதுரமாதிஜிதம்
கருணாகர காமத காம ஹதம்!
சரகாநந ஸம்பவ சாருசிதம்
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்!!

2. ஹரசாரஸமுத்பவ ஹைமவ
கரவல்லவ வாலிதக மிருதநோ!
முரவைரி விரிஞ்சி முதம்பு நிதே
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்!!

3. பகுளாசுத சாயக பிர்நகிரே
சுரஸிந்து தனுஜ சுவர்ணருசே!
சிகிவாக நதேவ ஸமூகபதே
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்!!

4. சாதிந்து ஸமாந சடாநநயா
சரஸீருக சாரு விலோசநயா
நிருபாதிகயா நிஜபாலதயா
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்!!

5. ஜயவிப்ர ஜநப்ரிய வய நமோ
ஜயபக்த பராயண பத்ர நம!
ஜபசாக விசாக குமார நம:
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்!!

9 பரிதோ பவமே புரதோ பவமே
பதிமே ஸததம் குகரமாம்!
விதராஜி ஷ்ணமே விஜயம் பகவன்
பரிபாலய தாரக மாரகமாம்.

7. இதிகுக்குட கேது மருஸ்மரதாம்
படதாமிஹ ஷண்முக ஷட்கமிதம்!
நமதாம்பி நயூந்தந மிந்துபிருதோ
நபயம் க்வசித் அஸ்தி சரீர பிருதாம்!!

குமர நாயகனின் குன்றாத அருள்.

அமரநாயகன் துயரும், அவனிவாழ் மக்கள் மயலும் அகல அவதரித்தவர் குமரநாயகன் என்பர். குழந்தைவடிவு குன்றாத அருளினையுடையது. இக திரனை விட்டுப் பின்பு எழச் செய்தமையால் எளிதல் உணரலாம். நக்கீரர் போன்ற மெய்யன்பர்களுக்கு நல்லருள் பாலித்தமை குன்றமெறிந்த வெற்றிவேற் பெருமானருளேயாம். அருணகிரிநாதர் அடியினை மறவாத உத்தமர் அவர். அல்லல தீர்த்து ஆண்ட தண்ணருள் எண்ணில் அடங்காது.

பிர்ம, விஷ்ணு, இந்திராதிபிர்ஸேவிதம் என்று சுத்த சாதாசிவப் பெருமானை போற்றப்படுவா ஐந்து முகங்களோடு அதோ முகமாகிய பிரணவமூல சஷ்டி ஆறுமாமுகப் பெருமான் உருவத் திருமேனி கொண்டருளினர்

ஐந்தரு நீழலில் அரசு வீற்றிருக்க. இந்திர குமாரனாகிய சயந்தனையும அருண்மழை பொழிந்து காத்தவர் குமரநாயகனே.

சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்களை அழித்து அமரரை விண்குடி யேற்றியமை கந்தசுவாமியின் கருணையேயாம்.

திர்காமப்பதி மான்மியம் கருத்திலடங்காது. ஜோதிஷ் காமாசலம்" என்று வடநூல் கூறும் நல்லூர், செல்வச்சந்நிதி போன்ற தலங்களின் மகிமை சைவத் திருநெறியாளர்கள் அறிந்ததே. குமரநாயகன் குன்றாதபேரருளை வழுத்தி வாழ்வோமாக.

உ

குருவே துணை

திருமுருக
கிருபானந்தவாரி சுவாமிகள்
தோத்திரப்பாக்கள்

இயற்றியவர்:

நரசிங்கபுரம் ஞானாசிரியர்

சாது. குழந்தைவேற் சுவாமிகளின் மாணவர்

குகத்திரு. சோ. ப. திருவேங்கடம் அவர்கள்.

சத்திய ஞான வேதாந்த சபை,

நரசிங்கபுரம், போம்பாக்கம் P. O.,

திருவள்ளூர் தாலுக்கா.

சற்குருப்யோகம:

காங்கேயநல்லூர்

அருள்மொழி அரசு

திருமுருக கிருபானந்தவாரி சுவாமிகள்

தோத்திரப்பாக்கள்

இஃது நரசிங்கபுரம் ஞானாசிரியர்
சாது. குழந்தைவேற் சுவாமியின் மாணவர்

குகத்திரு. சோ. ப. திருவேங்கடம் அவர்களால்
இயற்றப்பெற்று,

ஷைடியூர் ஞானாசிரியர் மாணவர் ஆண்டி, முருகேசமுதலியார், ஆ. பெ. தேவராச முதலியார், ஆ. ந. கிருட்டினப்ப முதலியார், ந. மு. ஏழுமலை முதலியார் ஆகியவர்களின் பொருளுதவி கொண்டு வெளியிடப்பட்டது.

1955.

திருப்புகழமிர்தம் அச்சகம்,
144, சாமிநாயகன் தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை-2.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே. —திருமந்திரம்.

சிவபக்தியின் மேம்பட்டது குருபக்தி; குருபக்தியில்லாதவனுக்கு சிவபக்தி விளையாது; விளைவதாகக் காணினும் கருதினும் அது "நடிப்பும், மயக்கமு"மே யாகும்.

குருபக்தியே சிவபக்தி; "குருவே சிவன்; சிவனே குரு" என்பது சைவசாத்திரத் துணிபு; ஆகலின் குருவைச் சிவபெருமானுகப் போற்றுவது சைவசம்பிரதாயம்.

சிவாநுபூதிப் பெருவாழ்வாகிய ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவருளால், மனநலன், சைவநலன் என்றின்னோன்ன நன்னலன்கள் முழுதொருங்கு வாய்க்கப்பெற்ற ஒருவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு யாத்த இந் நூல் பரமசற்குரு ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவடிக்கண், அர்ச்சித்த நன்மலராகுக; குகனடியார்க் கமைத்ததொரு நல்விருந்தாகுக; இச்சொன் மலரினின்றும் பிரிவறியாத 'குருபத்தி' யென்னும் சிவாநந்தம் பரவுக; இதனை இயற்றினேரும், வெளியிட்டோரும் 'ஸ்ரீகுக பரப்ரஹ்மத்தின் அருளுக்கு உரியராய் வாழ்க' வென அப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மன்மத ஹு
ஆவணிமீ கக

ஈசானசிவாசாரியர்,
பழநி.

சிறப்புக் கவி

மகாவித்வான்
ஆறுமுக நாவலர்

தங்கல்
சென்னை
21-6-55

பூமிசை மேவிய புண்ணியன் படைப்பில்
நாவன்மை வாய்ந்து நல்லுரை பகர்வோர்
சிலரே அவருள் சிறந்த நல்லறமும்
நலமும் குணமும் அருளும் அன்பும்
ஒருங்கமைந் திலங்குவோர் ஒருசிலரே உளர்

இருநிலத் தித்தகு சிலரில் உத்தமர்
சித்த சுத்தியும் சீரிய பண்பும்
நித்தமும் நிமலனை பத்தியாய்ப் பரவும்
உத்தமர் கிருபா னந்தவாரி என்
றித்தலத் துறைபவர் ஏத்திப் புகழ்வர்
அத்தகு நலமுடை அவனடி போற்றி
சித்தத் தவனை சிறந்தநற் குருவாய்
கொண்டே அவன்புகழ் கூறிப் பாடிய
தொண்டன் தூயன் துலங்கிடு அறிஞன்
மண்டலம் புகழும் திருவேங்கடத்தன்
விண்டமிழ் வளமும் வளமுடைச் சீர்களும்
சிறக்கப் பெற்று சீலமதோடு
அறச்செய லாற்றி அவனியி லோங்குக.

ஆறுமுக நாவலர்.

உ

திருத்தணிகேசன் துணை

சிறப்புக் கவி

தேனனைய சொற்கொண்டு திதிக்கும் வண்ணம்
திருப்புகழின் பெருமையெலாம் சொல்ல வல்ல
ஞானநிலைத் தவத்தினராம் கிருபானந்த
நம்பியிடம் முருகனொளி விளங்கக் கண்டே
ஊனமெலாம் போக்குகுரு இவர்தான் என்றே
ஓர்ந்ததிரு வேங்கடப்பேர்ச் சீலன் செம்மை
ஆனமொழித் தோத்திரமாச் சொல்லி யுள்ள
அருட்பாக்கள் அவனிதலத் தோங்கு மன்றே.

4-10-54.

தணிகைமணி
வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, M. A.

கேட்கும் பெருஞ்சொற் க்ருபானந்த வாரியின்சீர்
வேட்குமுள மேவுதிரு வேங்கடவன்—மாட்சியுறச்
செந்தமிழ்ப்பாவா லுரைத்துச்சிந்தைதமகிழவைத்தான்
சந்ததமும் வாழ்க தழைத்து.

கி. வா. ஜகந்நாதன்.
(ஆசிரியர்: "கலைமகள்")

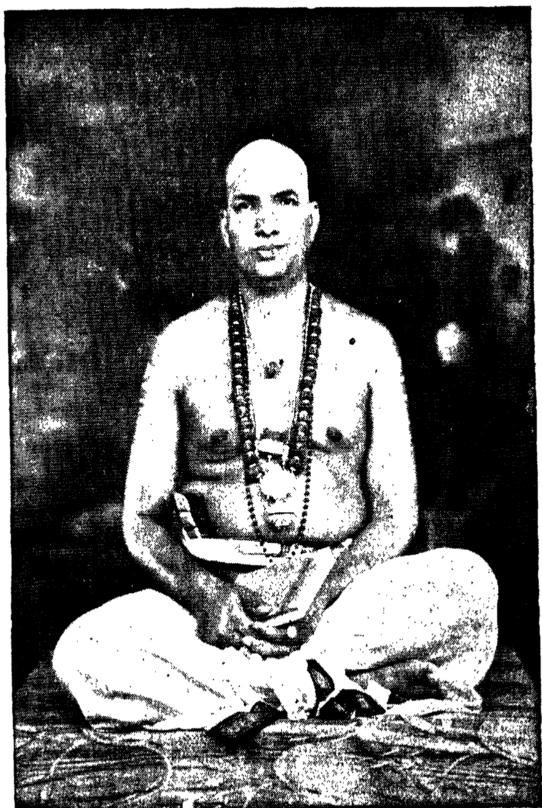
4-10-54

மதிப்புரை

அன்பின் வடிவமும் அருள் தரும் கலை வடிவமும் ஒன்று சேர்ந்து, ஆனந்த வடிவமாம், அம்மை வள்ளி தேவசேனா சமேத சிவசுப்ரமண்ய சுவாமியை அகக் கோயிலில் வைத்தும், புறக்கோயிலில் வைத்தும், அகில உலகங்களை எல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி ஒரு இமைப்போதும் மறவாது, உலக மக்கள் பிறப்பிலே உள்ள, மாக்கள் தன்மைவாய்ந்த ஆன்மாக்கள் உய்யவே அவதாரம் செய்த சுக சமுத்திரமாக விளங்கும் கிருபானந்தவாரியார்மீது குருஸ்துதி பாடிய திருவிற்கோல க்ஷேத்திரத்திற்கடுத்த நரசிங்கபுரம் திருவேங்கடச் செம்மல், சீர்சான்ற இன் தமிழால் என்றும் இறைவனையும் பாடும் இயற்கை பெற்று என்றும் இன்புற்று, இல்லற நல்லறம் இனிமையாயியற்றி, பெற்றோர், மற்றோர், கற்றோர், உற்றோர் உறவினத்தோர், எல்லோர்க்கும் இன்பமாய் நடந்து, இறைவி, சமேத இறைவனை கைவரப் பெற்று என்றும் இன்புற்று வாழ்க.

அடியார்க்கு அடிமை,

திருமயிலை. கே. எஸ். காஞ்சனமாலை அம்மாள்.

உ

முருகா

காங்கேயநல்லூர்

அருள்மொழி அரசு

திருமுருக கிருபானந்தவாரி சுவாமிகள்

தோத்திரப்பாக்கள்

விநாயகர் துதி

குறள்வெண்பா

செல்வ விநாயகனே சீர்பெறச்செய் இப்பதிகம்
பல்வளந் தான்பெருகப் பார்த்து.

முருகர் துதி

முத்தித் தருமரசே மூவர் பணிமுதலே
பத்திக் கிரங்கும பழமபொருளே—எத்திக்கும்
நீயே யெனவணங்கி நினனருளால் வாழ்கினறேன்
தாயே முதலே தனித்து.

இராமலிங்கர் துதி

குருவடிக்காம் நற்பதிகம் கூறத் திருவருள்செய்
திருவிராம லிங்கமெய்த் தே.

குரு துதி

அருண்மொழிக்காம் நற்பதிகம்அன்புடனிங் கோதும்
பொருள்தோன்றச் செய்குருநீ போந்து.

போற்றிமாலை

திருவருள்நோக் காலெனது சித்தம திரித்த
ஒருருவே உத்தமனே போற்றி—பருகமிர்த
மானவனே போற்றி அடிநாயேன் நெஞ்சிடையே
தேனூறித் தித்திக்கும் சீர்போற்றி—வானூறி
நின்றோனே ஒன்றுமலா நின்மலனே எனமனத்து
ஒன்றாகி நிற்குமயர் ஒண்பொருளே-குன்றா
ஒளியானே என்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள
வெளியானே சால வெளியாய்-தெளியாதேன்
கற்றுப் பிதற்றுமது காதலொடுங் குற்றமெனக்
கொள்ளாதெனஉள்ளிருக்குங்கோமானே-கள்ளமிலா
உன்னடியார் ஏவற் றொழிலுவந்து நான்செய்யப்
பொன்னடிதா போற்றி புகழ்போற்றி-என்னாளும்
மெய்யேநான் செய்கினற விண்ணப்பங் கேட்டருளி
ஐயே அருள அதுவேண்டும்-துய்யதிருப்
பாதமது போற்றுமருட் பண்பருளி என்றனையும்
ஏதமற விங்காளல் வேண்டுங்காண்-காதலொடும்
செய்யா தொழிதியேல் தீவினையேன் போய்நரகுக்
கையா ஒருவ னெனவமைவேன்-வையகத்தார்
உன்னடியார் ஏதேனு மாறு லுனையிகழ்வார்
என்னுடைய தீநெஞ்சை யாரறிவார்-பொன்னடிகள்
வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார நான்வாழ்த்தும்
பித்ததுவாம் பேரன்பே தந்தருளும்-சித்தாஞ்
சிவகிருபா னந்தவெனுஞ் செம்பொருளே போற்றி
தவக்கடலுள் ஆழ்வேனை ஆண்ட-தவக்கடலே
போற்றியருள் தண்முகிலே போற்றினே னென்
சாற்றுகுரு போற்றிச் சரண். [றென்றும்

வேறு

சீர்தரு ஞானவா னந்தமாய்ச் சுத்த
சிவமய மாகுமெய்ப் பொருளே
ஆர்தரும் அருளால் ஆலியா லாங்கட்டி
ஆதல்போல் அனைவருங் காணப்
பார்தனில் மனித னெனவெழுந் தடியேன்
பரகதி யுணரமெய்க் குருவாய்
நேர்வரு கிருபா னந்தமெய்ஞ் ஞான
நிமலனை யனுதினம பணிவாம். 2

அருளே வடிவாய் அமர்ந்தமெய்ஞ் ஞான
அற்புத சின்மய ஆதியே நின்னை
தெருளினி அருளெனப பற்பல வாகத்
தேவனே நினைத்துதி செய்வகை யறியேன்
பெருவெளி காணாப் புன்மையேன் தனைப்
பேணியே காத்தருள் பெட்புற வின்றே
மருளரே அறியா மாவருண் மொழியே
மயக்கறுத் தாளிது தருணமே யருளே. 3

ஏமனென் தன்னை யினித்தொட ராத
இரும்பொருள் வடிவமாய் யானுமே விளங்கத்
தாமமே யணிந்த மாமணி மார்பா
சத்துவ சிற்கனக் குரவனே நின்னை
நாமகிழ்ந் தேத்தும் பக்குவம் இல்லேன்
நம்பனே பணிந்தனன் நவின்றிட வருவாய்
காமகோ பங்கள் கடிந்தமெய்ஞ் ஞான
கண்மணி யென்மனக் கசடற வருளே. 4

ஏதுமே அறியா இளைஞனென் றறிவாய்
என்குரு வானவா இறைவனே முதல்வா
வாதுசெய் யாதே மலரடி தொழுதேன்
மத்தனன் ஆண்டுகொள் இன்பமென் வடிவாய்
சாதுவே யினிநான் தன்னிலை யுணரத்
தக்கதோர் சாதனம யாவுமே தருவாய்ப்
போதெலா முனையே போற்றுவேன் என்றும
புனிதனே மறவேல் போதமே யருளே. 5

கடலாழுங் கல்லெனினும் கலத்தில் சேர்ந்தாற்
கடலாழா தக்கரையிற் சேருமா போல்
உடற்பிறவிக் கடல் ழ்வோர் கல்போல் வேனை
யுனதுதிரு வடியெனுமோர் கலத்திற் சேர்த்தே
விடயமெ னு மரவதுசேர் கடலா ழாநல்
வியனஞான தீரமதில் மேவச் செய்வாய்
மடமகற்றித் திடமருளகாங் கேய நல்லூர்
மாநகர்வாழ நற்கிருபா நந்தத் தேவே. 6

கற்றோரும் மற்றோரும வியக்கும ஞானக்
கனிமதுரச் சொல்லருட்கற் பகமே நின்றன்
பொற்பதமே துணையாகப் பிடித்த வென்னைப்
பூரணமாம மெய்ஞ்ஞானப் புணரி தன்னுள்
நிற்கவருள் செய்வாயே லுய்வே னேழை
நீள்பிறவி வழிதூர்த்தாள நிமலா போற்றி
பொற்பமர்காங் கேயநல்லூர் தன்னுள்மேவும்
புனிதமமர் நற்கிருபா நந்தத் தேவே. 7

உடலுற்ற வைவருட னுறவா காதே
யுனதருட்பெற்றென்னுளந்தா னுவக்கச்செய்தே
கடலலைபோல் வருபிறவித் துன்பம் நீங்கிக்
கதிகாண வென்றென்றுங் கருணை செய்வாய்
படவரவில் நடித்தருண்மால் மருகன் ஞான
பண்டிதன்தன் திருவருளைப் பாங்காய்ப் பெற்ற
திடஞ்சார்நல் லோருறுகாங் கேய நல்லூர்
திருநகர்வாழ் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 8

துரியநிலத் தவரெல்லாம் போற்றும் ஞான
சுந்தரமார் மெய்ப்பொருளே துகள்தீர் முத்திக்
குரியபெரு நெறியறிவு முணரா திந்த
உலகியலிற் சிக்கிமிக யுழல்வே னுக்குங்
கரியாயிங் கெவையெவையுங் கலந்து நின்ற
கற்பகமே மெய்ஞ்ஞானக் கனியே தந்து
உரியவர மீந்தாள்காங் கேய நல்லூர்
ஒண்பொருளே நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 9

முருகனடி மறவாநன் முத்தா ஞான
முழுமுதலே வென்றென்று முனித லில்லாத்
தருவனத்துள் உறைமுனிவர் தாமுங் காணத்
தத்துவநன் னெறியாவுந் தழைக்கப் பெற்ற
குருவடிவே யெவ்வெவர்க்குங் குறையா ஞான
குணமருளுந் தெய்வசிகா மணியே நின்றன்
திருவடிச்சார் பளித்தாள்காங் கேய நல்லூர்
திகழ்தலுறும் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 10

திருத்தகுநான் மறையாவுங் காணு வொன்றே
திருமேனி கொண்டுலகோர் தெளியும் வண்ணம்
ஒருமுருக வடிவாகி யுலகி லென்றும்
ஒளாகத்தியர்க் கருள்செயநற் குருவாய் வந்த
பெரும்பொருளே ஓருருவாய் வந்த ஞானப்
பெருங்கடலே தடங்கருணை பேறே நின்றன்
னருளளித்திங் கெனையாள்காங் கேய நல்லூர்
அரும்பொருளாம் நற்கிருபானந்தத் தேவே. 11

முந்தைவினை யாலேநின் வழியிற் செல்லா
மூடனேனறன மீதுனது முளரித் தாள்சேர்
கந்தழிநன் நிலைகாணக் கடையே னென்னைக்
கண்கணியா திங்குவிடிற் கலங்கிநிற்பென்
எந்தைநின தருள்சற்றிங் குற்றல் வேறோர்
எண்ணமுறு தேகாந்தத் திருந்து வாழ்வேன்
சந்ததமார் காங்கேய நல்லூர் மேவும்
சத்வடிவ நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 12

கருணைவடி வாயடியர் உளத்தே நின்ற
கழல்காட்டி யெனையாளுங் கண்ணே யென்றும்
மருள்நிறையும் சிறுநாயேன் வஞ்சம நீக்கி
மகிழ்ந்தெனது பவமாற்றும மணியே சித்துப்
பொருள்நிறையும் திருப்புகழுசெந் தேனுண் டுய்யும்
புண்ணியர்தம் உளமிருக்கும புனித வாழ்வே
கருதரிய காங்கேய நல்லூர் மேவும்
கண்மணியாம் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 13

கலியுகத்தில் கண்கண்ட குரவன் நீயே
காண்பரிய நீயனறித் துணேவே றில்லே
அலியெனவும ஆணெனவும சொல்லா வொனறே
அருட்ஜோதி தெய்வமெனு மறிவே காட்டி
ஒலிவடிவா யிங்கொளிர்நான மறைக்கு மெட்டா
ஒண்பொருளே நினவடிவம எனறுணர்த்தி
நலிவறச்செய் தாணடருளகாங கேய நல்லூர்
நனனெறிசார் நறகிருபா னந்தத் தேவே. 14

உலகுபுகழ திருவமுதாம முருகன சீரே
உரைத்துலகோர் பவமாறறுமுண்மைத்தேவே
யிலகுசிதா காசவரு ளினபத் தேனே
யெனனுளகண டினபுறவுஞ செய்வா யினறே
விலகலிலா மெய்தவத்தோ ருளத்தே யோங்கும
மெய்ந்நிலேயேயெவவெவர்க்குமவிளஙகச்செய்யும
திலகமென நினரொளிர்காங கேய நல்லூர்
சீர்த்தியுறும நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 15

தெருவிடத்தே விளேயாடித் திரிந்த வெனனேச்
சிவமாக்கி யாண்டருளக் குருவாய வந்த
பெருமபொருளே மெயஞ்ஞானப பேறே நினறன்
பெருமபுகழை விருமபிதினம பேசச் செயவாய்
கருவிடத்தே யெனேக்காத்த கண்ணே ஞானக்
கறபகமே யெனனுயிரிற் கலந்த தேவே
தருவளர்நல் காங்கேய நல்லூர் மேவும
தண்ணளிசார் நற்கிருபானந்தத் தேவே. 16

அன்னையினுந் தயையுடைய வரசே நின்றன்
அடிமறந்தே அவந்தனிலே அயர்ந்துநாயேன்
முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாங் கண்டும்
மூடன்செய் பிழைகருதி முனியே லையா
இன்சொல்லடி யவர்மகிழ வினிய ஞான
இன்பூட்டி யாண்டருள்மெய்ஞ் ஞான வாழ்வே
சின்மயமார் காங்கேய நல்லூர் மேவும்
சித்துருவாம் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 17

அவம்புரிந்த வென்றனையும் மீட்டுண் ஞான
அருள்வழங்கி பெருவாழ்வு அடையச்செய்வாய்
தவம்புரிந்த அன்பரெலா மிருந்திங் கென்றும
தனிஞான வின்புற்றே சதுராய் வாழ
சிவம்மறந்து பவமடைந்தே யுழல்வேன் றன்னை
சித்தாந்தச் செந்நெறியிற் றிளைக்கச் செய்தே
நவமாகு நின்னடியா ருடனென் னாளும்
நன்கிருக்கச் செய்கிருபா னந்தத் தேவே. 18

கல்லாகு மென்னெஞ்சம் வஞ்ச மாதர்
கண்வலையில் சிக்கிமிகக் கலக்கு முற்று
சொல்லளவாத் துன்பமெனும கடலு ளாழ்ந்தே
சோர்கின்றேன் அடிநாயேன் துணையொன்றில்லேன்
பொல்லாவன் பவமாய்க்கும் மருந்தா முன்றன்
பொன்பாதத் துணைதந்தால் மயங்கேனெந்தாய்
சல்லாபக் காங்கேய நல்லூர் மேவித்
தவஞ்சார்ந்த நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 19

கற்றறிந்த மெய்யுணர்ச்சி யுடையோ ருள்ளக்
கமலத்தே வீற்றிருக்குங் கடவுளே நின்
பொற்புறுமா மலரடிச்சீர் வழுத்தும் ஞானப்
புண்ணியர்தம்குழுவிலெனைப்புகுத்திங்கென்றும்
உற்றவருட் சிந்தனைதந் தின்பம் மேவி
யுடையாயுன் னடியவனென் றேங்கும் வண்ணம்
சிற்றறிவை விளக்குககாங் கேய நல்லூர்
ரருளார் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 20

உலகமது கானல்நீர்க் கொப்பா மென்றே
யுணர்ந்தடியேன் செம்பொருளின் எற்றம் காண
கலகமிலா சத்வகுண சாந்த முற்றே
கண்கலக்கந் தனைநீக்கி கலங்கா ஞான
சிலமுறுநற் பெருவாழ்விற் சேர்ந்திங் கென்றும்
சிறக்கவருட் செய்வாயே லுய்வே னேழை
குலவுதிரு காங்கேய நல்லூர் மேவும்
குணக்குன்றும் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 21

அத்துவித நிலையதனை யடியேன் காண
அன்புடனே நின்னடியிங் கடைந்தே னெந்தாய்
இத்தரையில் உனைப்போல்வார் யாருங் காணேன்
யிரும்பெருங்காங் கேயநகர் இன்பாய் மேவும்
உத்தமனே உன்னருளிங் குறவுஞ் செய்வாய்
ஊர்நகைக்க யானழுத லுயர்ச்சி யாமோ
சத்துவமாம் விருத்தியெழும் மார்க்கந் தன்னை
தானருளாய் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 22

என் துயரிங் கினிதகற றி யின்பார் ஞானம
இனிதருள மாமுருக னுருவாய் வந்தோய்
உன்புடைநான வந்தடையு முணர்ச்சி தனனை
யுளளிருந்திங் கருளுணர்த்த யுணர்வ தல்லால்
என்செயலா லியா னுணர்த லெளிதிங் காமோ
எனபோல்வார இடராறுக்கு மெந்தா யெந்தாய்
வன்புறுவெம துயர்கெடநல் வாழ்வார் ஞானம
வழஙகியருள நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 23

நீர்க்குமிழி யாமுடலை நிலையென றெண்ணி
நித்தியமன நிலைமறந்த நீச னேனை
யார்க்குஙகடை யாயுழலும கடையேன தன்னை
யாராகாபபர் கைவிடிலோ கலஙகி நிற்பேன்
பார்க்குளுயர் வருளநெறியே பரவச் செய்தே
பதிபபொருளாம திருமுருகன பாதத் தின்பம
சேர்க்குமருள மெய்ஞ்ஞானச் செல்வந் தனனை
சிறககவருள நறகிருபா னந்தத் தேவே. 24

அன்னையினுந் தயையுடைய வரசே நின்றன்
அடிமறந்தே யடியனுழல் வழகி தாமோ
என்னையெனனில் யா னுணரா தேழை வாழந்தால்
இஙகடியர் ஏசாரோ யென்னை யென றும்
மனனிதய மலர்மலரச் செய்தே ஞான
மாமணியென னுள வந்தே மாயை யாய
ஊனமமறச் செய்தடியேன உண்மை காண
காத்தருளசெய் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 25

வாழ்வருள்காங் கேயநகர் வந்து நின்றன்
வடிவழகைக் கண்டுமிக வாரியுண்ணேன்
காழ்வயிரத் தூணேபோல் கடையேன நிற்பேன்
கருதரிய திருமுன்கை குவித்து நில்லேன
ஏழுபிறவி துயர்கொடுவிங் கிளைத்தேன தன்னை
இனியநின தருளகொடுயார் தேற்ற வல்லார்
பாழுநீக்கி வாழவருளநற் பாவே நல்கும
பண்டிதனும நறகிருபா னந்தத் தேவே. 26

மண்ணுசை கொண்டுலகில் மாயா துனறன
மலரடித்தேன உண்ணவருட் செய்கி லாயேல்
பெண்ணுசைப பேய்பிடித்த பித்த னுவேன
பேரருட்கு மிதுவழகோ பெரிதுங கேளாய்
உண்ணுடு மகபபெற்றோர் உலகில் தளளார்
உத்தமனே நீதளளல் உயர்ச்சி யாமோ
பண்ணுடு மனபர்பணி செல்வ மாய
பரமகுரு நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 27

கருவுற்ற நாளமுதலாய் கலந்து நினற
கற்பகமே யுனையெனறும கருத கில்லேன்
வெருவுற்று வீணயர்ச்சி வினைவி னல்லால்
வேதநெறி நிற்குநிலை விழைந்தே னில்லை
பருவுருமிவ் வுடல்கொணடு பரத்தி னுண்மை
பண்புறவிங் கறியாவெம பாவி யானேன
திருவருளின் திறமும்நற் சீர்த்தி யாமோ
சீரருளார் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 28

அருங்கிருமிக் குறைவிடமாம் யாக்கை தன்னை
அடிநாயேன் விரும்பியுழல் அழகி தாமோ
பெருங்கவலைக் கிடமாகி வருத்தும் பொல்லாப்
பேய்மனந்தான் அடங்கவொரு வழிசொல் லாயோ
இருவினையாங் கயிறதனல் இணைத்திங் கெனனை
இடருறச்செய் தெமன்பாசத் திருத்தி டாமல்
அறிவுருவாய் நின்ருெளிர்மெய்ஞ் ஞானந் தன்னை
அறிவித்தாள் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 29

காகமென துடலெனவுங் கரைந்து நிற்க
கழித்தனன் நான் பலபகல்தான் கடையே னுக
ஆகமிறை வேண்டுமென வனல்தான் சொல்லும
அத்தனைக்கு முரிமையுறும யாக்கை தனனை
இகமதனில் எனதென்றே ஏழை வாழ்ந்தால்
ஏய்க்காரோ நினதடியர் என்னைச் சற்றும்
அகமதனில் ஒளிர் அறிவை அடிமை காண
ஆண்டருள்செய் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 30

உத்தமமாம் சத்துவநல் விருத்தி கொண்டு
உண்மையதா மென்னுருவைக் காண லெனறே
இத்தரையி லென்னுருவைக் காணு தேழை
இவனவாழ்ந்தால் நின்னடியர் ஏசா ரோதான
முத்தனைய மூரலுடன் மன்று ளாடும்
முழுமுதலின் பதம்போற்று மூட னேற்கும்
சித்துருவாஞ் சிவவடிவம் நீயே யென்னத்
தெளிவித்தாள் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 31

ஊதமயல தீாகுநெறி யின்றி யேழை
சிறுதொழிலே புரிந்துழலல் தெளிவிங் காமோ
அத்துவித நெறியுணர்ந்தோர் அடிக்கா மேவல்
அடிநாயேன செய்துய்ய அறிவிப் பாயே
மித்தையதாம் பொருள்விரும்பி மேலாஞ் ஞானம
மிகவிழக்கு மெனமடமை என்னென பேன்யான்
சித்துருவாம் மெய்ஞ்ஞானச் செல்வ ருளளம
சேர்ந்தொளிரும நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 32

மின்னனைய பொய்யுடலை விரும்பி யேழை
மேதினியில் மிகவாழ்ந்தால் மேலோர் என்றும்
மின்னனைய பொய்யுடல்தான் மறைந்து போமே
மெய்யாகா மெய்யெனும்பொய் யுடலந் தன்னை
என்னுடைய மெய்யென்றே எண்ணி வாழும
இக்கொர்டியன் என்னுவான என்றிங் கென்னை
முன்னுள முத்தரெலாம் முற்றும் ஏசா
மூலமருள் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 33

எண்ணரிய பலபிறவி யெடுத்திளைத்த
ஏழைமதி யென்னென்பேன் எளியனேன் யான்
நண்ணரிய யெழ்பிறவி தன்னுள் என்றும்
இனிதாகு மானிடமென் றிறைநூல் சொல்ல
வண்ணமுறும் இத்தேகம் பெற்றும் ஞான
வழியறியா திவ்வேழை வாழ்ந்தால் மோனங்
கண்ணியமா யுறுகற்றோர் ஏசா ரோதான்
கனிந்தருள்செய் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 34

சென்றபல பிறவிதனில் செய்த கர்மம்
சேர்ந்ததுசஞ் சிதமெனவுந் தேர்ந்தோர் சொல்ல
நின்றநிலை யுடைத்தேகம நிகழ்த்தும் கர்மம்
நீடுதிரு வாகாமிய மதுவல் லாமல்
சென்றவினை தனிலெடுத்து தேகந் தந்து
சீரும்வினை தனைநுகரச் செய்து விட்ட
இந்நின்ற வினைக்கிடாய எனனை விட்டால்
எனனுமோ நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 35

புல்லாதி தாவரமாய் போன நாட்கள்
போதாதோ யினனுமபல யோனி தன்னில்
செல்லாது திருவருள்தந் தென்னை யாள்வாய்
சீருறுநல் அனபருளம சேர்ந்து வாழும்
நல்லானே நல்லவர்க்கு நண்ப னேயெம்
நாயகனே நலமறியா நாயி னேனை
பொல்லாத வனெனறே தான் புறந்தள் ளாது
பொனனருள்செய் நறகிருபா னந்தத் தேவே.36

புறம்போக்கில் எனையாள்வார் புவியி லுண்டோ
புண்ணியனே நீயறியாப் புதுமை யாதோ
மறநெறிசார் வஞ்சமுறும் வாழக்கை தன்னுள
வாடியுளம் நொந்துயான் வருந்து மாறு
அறம் ஒறுக்க எனையயலில் தள்ளி விட்டால்
அடிநாயேன் போம்வழிதான்யாதோசொல்லாய்
அறம்வளர்த்த தாய்கனக வல்லி யீன்ற
அருண்மொழியார் நற்கிருபா னந்தத் தேவே.37

வினைக்கீடாய் வந்தவுடல் வீழு முனனம
விரைமலர்க்காம பூசனைகள விரைந்து செயய
எனைததடுக்கும வல்வினை தான அகலு மாறு
இனிதருளாய எனறுமுன இணையாா பாதம
வினையகல ஞானநிலை வெளியாயத தோனறும
விததகனே நீயல்லால் வேறாா சொல்லாய
தனைநிகர்காங கேயநகர் தனனிற சார்ந்த
தவவடிவார் நற்கிருபா னந்தத தேவே. 38

சிவஞசாரும அனபரெல்லாம சேர்ந்திங் கெனறும
சிவஞானப பாலமுதம தேககி யுணண
பவஞசாரும வனநெஞசப பாவி யெனறே
பார்த்தெனையும விட்டுவிடல் பணபோ சொல்லாய்
தவஞசாரும நல்லுணர்வு தந்திங கெனனைத்
தத்துவர்பால் நண்ணவருட் புரிகி லாயேல்
நவஞசாரும் வஞசநமன எனசெய வாறே
நல்லருள்செய நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 39

வெயயபொறி ஐந்தினவழி செனறிங கையய
வினைகேட ஞயுழலல விகிர்த மாமோ
பைய்யரவினுங் கொடிதாம பணபி லெனறன
பாழமனந்தா னடஙகவொரு பரிசுங காணேன
துய்யவருள் பெற்றொளிருந் தூயோர் நட்பும
துணையாகப பெற்றிலனென செய்வ னையா
அய்யமிலா அடர்நமனவந் தழிக்கும போது
யார்துணையாம நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 40

வினைமுடிவில் வருதூதற் கஞ்சா தென்றும்
வியத்தகுமா வாக்கியமே விளம்பு மாறு
எனைப்பணித்தா லாகாதோ யெந்தா யெந்தாய்
எம்மிறையே நீயல்லால் யார்தான சொல்லாய்
கனைத்தெழுவெம் கருநிறமார் கரல தூதர்
கைப்படா தெனையுன்றன் கமல பாதத்
தி...யெண்ணி யென்றென்றும ஏழை வாழ
இன்னருள்செய் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 41

நிலைத்த பெரு சுவரிடையே நின்ற தீபம்
நிலைகுலையா தந்நெறியில் நிற்கு மாபோல்
அலைத்துவினை பெருக்குமன மசையா துன்றன்
அருள்வசத்தா லப்பெருசித் திரமே போல
நிலைக்கவருள் செய்தெனையும் நீங்கா ஞான
நிமலமுறும் நிருவிகற்ப நிலைமேற் கொள்ள
கலைக்கதிப ஞயொளிரும கருணை சான்ற
கண்ணவருள் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 42

என்வடிவாய் காணுபொருள் என்றும் எங்கும்
இன்புறுநற் சிவவடிவாய்க் காணல் செய்வாய்
துன்புறுவெம் பிறவியிடை சேரா வண்ணம்
தூயதிரு வருளருளி துகள்தான் தீர்ப்பாய்
இன்புறுநல் சிவயோகர் எண்ணும் எண்ணம்
எளியேற்கு மேயுதிக்க வென்றுஞ் செய்வாய்
பொன்புரையும் திருமேனிப் புனித ஞான
புத்தமிர்த நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 43

சிற்றறிவால் சிற்றுலக வாழ்வுந் தேரு
சிற்றடியேன் நினைபுகழோ தேர்ந்து சொல்வேன்
மற்றறிவார் போல்யானும் மண்ணின் மீது
மாதவநின் அருளுணர்த்து மாத வத்தால்
தெற்றெனநின் புகழறிந்து சேவை செய்யும்
செம்மையுளம் எற்கருளிச் செய்வா யின்றே
நற்றவர்தம் அகம்வேட்கும் ஞான மூர்த்த
நாயகமாம் நற்கிருபா னந்தத் தேவே. 44

கற்றவர் வழுத்தும் கற்பகக் கனியே
கலைவலான் என்றசெங் கரும்பே
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மணியே
மதியிலி செய்பிழை கருதா
துற்றருள் செய்யும் ஒருபெருங் குருவே
ஒப்பிலா மாமணிச் சுடரே
தெற்றென வென்னைத் தேர்ந்துகொண் டருளே
தேடரும் வாரிமெய்த் தேவே. 45

விலையிலா மணியென வேண்டிநின் அருளை
விழைந்தனர் நின்னருட் செல்வர்
புலைகொலை யுடைப்பெரும் புல்லனே னின்று
புன்பொருள் நன்றெனக் கொண்டேன்
சிலைநுதல் கனக வல்லிதன் செல்வா
செல்வநின் அருளிலா தில்லை
அலைவுறு மனமிங் கருளிடின் எல்லாம்
அடைவுறும் வாரிமெய்த் தேவே. 46

காலுறக் கலையும் காரது போலக்
கடையனே னுடலது கலையும்
மேலுறுங் கால தூதவெங் காற்றால்
மிகமிக அழிதரும யாக்கைப
பாலுள விருப்பம் குறைந்திலன இன்னும்
படிமிசை அடியனேனை எனறும்
நாலுள வேதப் பொருளதெளி வுறவும்
நன்றருள் வாரிமெய்த் தேவே. 47

பலபொருள் விளக்கும் பருதிபோல் எனது
பண்பிலா மனத்தினைத் திருத்தி
பலபொருள் விளங்கும் பரம்பொருள் உண்மை
பரிந்துளம் காணுறச் செய்வாய்
நலந்தெரி ஞான வழியினர் ஒரும
நாயக மாமணி விளக்கே
வலம்வரு அன்பர் தமக்கருள் ஞான
வள்ளலே வாரிமெய்த் தேவே. 48

சிலபகல் செய்த தீவினை யாவும்
திரண்டஓர் உருவென வந்த
நலமிலா வுடமபை நான்மிகப் போற்றி
நாள்கழித் திடுவனிங் காதல்
பலநலன் உறுமெய்ப் பாவலர் யாரும்
பார்த்தெனை ஏசுவ ரனறே
கலகல வெனமறை ஒலிபெரு மொழியே
காண்தகு வாரிமெய்த் தேவே. 49

மற்றுநீ யல்லால் உற்றவெம் துணைதான்
மாநிலத் தாருளர் சொல்லாய்
ஒற்றெனு மெய்பால் உயிரது புணரும்
உண்மைபோல் உன்திரு வருளதான்
சற்றுமேல் சாரா தொழியினெங் கோவே
சார்பவக் கடலிடை யுறுவேன்
முற்றுமிங் காண்டு முழுதருள் செய்வாய்
முருகெனும் வாரிமெயத் தேவே. 50

மின்னே யனைய பொய்வாழ்வு
பெற்றிங் கடியேன் மேதினியில்
பொன்னே பொருளே எனப்பலகால்
புனித வெனனாள் போக்கு கின்றேன்
கொன்னே வாழ்நாள் கழித்தலலால்
குலவி யிருதாள் குறித்தெண்ணேன்
என்னே என்தன் மடமைதனை
எண்ணி அறியேன் ஏழையனே. 51

உறவும் பகையும ஒன்றாகக்
காணும் ஞானம நாயடியேன்
பெறவுங் கருணை புரிவாயோ
பேரார் ஞானப் பெருந்துணையே
நறவுந் தினையும் நனிவிரும்பும்
நம்பன் வள்ளி மணவாளன்
அறமும் திறமும் அவனருளால்
அடையப் பெற்ற ஆரமுதே. 52

தூண்டா ஞானச் சுடர்விளக்கே
தூமா மறையின் மெய்ப்பொருளே
வேண்டா வினையின் தொடக்கறுத்த
விமலா ஞான விழுப்பொருளே
பூண்தார் அணியும் புகழ்புயத்தாய்
புரியா யோகின அருளமுதம
மீண்டே யடியேன் பிறவியிடைப்
புகுதா வண்ணம் மிகவருளே. 53

பொன்னே யனைய புகழ்மேனிப்
புனிதா ஞானப் புதுமலரே
என்னே ஏழை முகநோக்கா
தெந்தா யெளியேற் கேசொல்லாய்
தன்னே ரில்லாத் தனிமுதலே
தவத்தோர் போற்றும் தனிமலையே
மன்னே ஞான மாமணியே
மதிதந் தருள வருவாயே. 54

பொன்னார்கழலேமிகநம்பிவேண்டுமென்புத்திதன்னை
என்னாருதேயினியேனு மென்னுண்மை யேற்கவைப்பாய்
நின்னுமமேதுதி செய்தின்ப மேவுறும் நேர்மை தன்னை
என்றுளில் யான்பெறுவேன் கிருபானந்த வெந்தைநீயே.

இன்றுடனென்றுமே இன்னருள்வேண்டி இறைஞ்சு
மென்றன்
முன்வந் தருளாய்முனிவரும் போற்றும் முதல்வ இன்றே
தன்வடிவுண்மை எனதுளந்தேறத் தளர்வுமற
சின்மய கிருபா னந்தநீ தாராய்த் திருவருளே. 56

ஓர்ந்தாரடையும் ஒருபரமெற்கு ஒளிர்வ தென்றே
சார்ந்துள் கிருபானந்த விங்கென்னுஞ் சதுர்மறை யார்ந்து
ஆர்ந்தோர் பரவும் அமலனே யுன்னை யனுதினமுஞ்
சேர்ந்தே துதிக்கும் வழியினித் தந்தாள் திருக்கறுத்தே. 57

உறவும் பகையும் உளத்தினில் நில்லா உணர்வுநிலை
மறமற வுள்ளே யுணர்த்துவாய் என்றன் உள்ளமுற
அறநெறி தன்னில் அடியனெற் குண்மை யருளுகவே
துறவரும் போற்றும் தூயநற்கிருபா தொடர்ந்தா ளின்றே.

அருளே பொழியும்அகக்கண் உடையாய் அறிவறிந்தோர்
பொருளே தெனவே நினைக்கேட்டுளத்திற்புதுமைகொள்ள
தருவாய் விடையே கிருபா னந்த சகத்திரளாம்
விரிவே யறவாண் டிருமையும் அற்ற வெளி அருளே. 59

அருள்மொழிப் பத்து

அற்பமும் முருகன் அருளலா தசையா
தா தலின அவனவடி வாய
பொற்புறு முனது புகழினை யலதோர்
புகழினைப் பாடுமா றுளதோ
நற்பயன் உலகர்க் களித்திட வுதித்த
நாயக நற்றமிழ் மொழியால்
அற்புத மிகவே அருமறை மொழியும்
அருண்மொழி அரசெனும் பொருளே. 60

காலனைக் காய்ந்த கறைக்கள னீன்ற
கருணைமா கடலென நினையே
சாலவந் தடைந்த தமியன்மீ துனது
தண்ணருள் செலுத்திவாழ் விப்பாய்

கோலமார் ஞானக் குருமொழி யேற்ற
குமரவேள் வா வென வுற்றோய்
ஆலவாய் அதனில் அருமறைப் பொழியும்
அருண்மொழி அரசெனும பொருளே. 61

யானெனுஞ் செருக்கு அறுத்தவர்க் குளது
நல்லருள் எனவுரைத் திருப்பத்
தானதைப் பெருக்கு மதியிலா மூடத்
தமியனேன அடையுமா றென்னே
மோனமார் துரியத் துள்ளொளி யாகி
முத்தொழில் நடத்துமா முருகன
ஆனநல் வடிவாய் அவனிவந் துதித்த
அருண்மொழி ஆரசெனும பொருளே. 62

வெயிலினிற் களைப்புற் றருநிழல் தேடி
வெந்தெழும பாலையை மேவித்
துயில்செயும அவனபோல் அனைமுதலோரை
துறந்துமிவ் வுலகவா தனையில்
பயிலல்செய் வீணன் சுகநிலை யதனில்
பதைப்பற விருக்குமா றுளதோ
அயில்கொளு முருகன அடிமலர் மறவா
அருண்மொழி அரசெனும பொருளே. 63

ஆசையோர் விஷத்தின் வகையதா முலகுக்
கறிந்தமா தீரர்க ளதனை
தேசுறு தோட திருட்டியென் மருந்தை
தெளிவுற வுண்டுநீக் குவரால்

பர்சம தகற்ற வலியிலி எளியேன்
    பதமலர் அணையுநா ளென்றோ
ஆசுமெய்க் கவியார் அண்ணலே எனது
    அருண்மொழி அரசெனும் பொருளே. 64

தோலொடு குருதி தசைமுத லியவாந்
    தொடக்கினை யானெனப தகற்றி
பாலொடு நீரைப் பகுத்திடு மனமம்போல்
    பரநிலை காணுநா ளெனறோ
வேலொடு மயில்மீ தேறினை றுலவும
    வித்தகன திருவுரு வாறேய்
ஆலமார் விழியார் பாலனு காத
    அருண்மொழி அரசெனும பொருளே. 65

வெண்திரு நீறும் அக்கமா மணியும
    வினையறு முனதடி பரவும
தொண்டரின கூட்டு முனதருட் பொலிவும
    தூயநன் நிலையுமுன தனது
தொண்டனு மெனக்குக் குறைவற வுதவி
    சுகவுரு வடையுமா றருளவாய்
அண்டர்கள பரவும அமலமெய்ஞ் ஞான
    அருண்மொழி அரசெனும் பொருளே. 66

தவமுதல் கொடையும் புலவயப் பொறியைத்
    தன்வயப் படுத்தலு மான
பவமறு குணங்கள் ஒன்றுமில் அடியேன்
    பயனற இவண்திரி கின்றேன்

நவமிகு முனது திருவடி மலரை
நலனுற வெனதுளத் தமைத்தே
அவமற வெனதுள் அறியவும் அருளாய்
அருண்மொழி அரசெனும பொருளே. 67

அருளுறும் அடியர் தமதுள மெனுமோர்
அம்புயத் தொளிர்குரு பரனே
தெருளுறுங் கலைகள் பலபல உணர்ந்து
தெளிந்தவர் மிகப்பெருந் தெளிவே
மருளறுத் தெனக்குன் திருவடி அருளி
மனமறும் பதமெனக் கருள்வாய்
அருள்அருள எனுநல் அன்பருக் கருளும
அருண்மொழி அரசெனும் பொருளே. 68

உருசிபல் வேருய் சாரமொன் ருகும
உண்மைபோல் அறிஞர துளத்தே
தெருளுரு வாக விளங்குவ தெற்குத்
தெளிவுற விளங்குமா றருளால்
முருகெழு மலர்கொண் டனுதினம் பணியும்
மூவுரு ஒருரு வானோய்
அருகலில் பதந்தான் அடியனேற் கருள்வாய்
அருண்மொழி அரசெனும் பொருளே. 69

சரணப்பத்து

என்னா ரமுதே யின்பே சரணம்
ஏழைக் கிரங்கி யருள்வோய் சரணம்
கன்னா ருரித்தே காத்தாள் சரணம்
கருதா மறவா நெறிதா சரணம்

பொன்னு ரமுதப் பொருளே சரணம்
புலயாம் பிறவி யறச்செய் சரணம்
என்னு யகனே சரணம் சரணம்
இன்பார் கிருபா னந்தா சரணம் 70

துன்னுந் தூய வடிவே சரணம்
சொல்லோர் மொழியே தொழுதேன் சரணம்
சன்ம மொழிக்கும் சதுரோய் சரணம்
சச்சிதா னந்தம தானோய் சரணம்
அன்பால் எவையும் அருள்வோய் சரணம்
அறுமர் முகன்தன் அடியோய் சரணம்
மன்பே ரறத்தின் மகிபா சரணம்
மாவாழ் கிருபா னந்தா சரணம். 71

அருமா மறைப்பொருள் தெரிப்பாய் சரணம்
அடியேன் தனக்கிங் கருள்வோய் சரணம்
மருவார் தணிகை மருந்தே சரணம்
மாயை யறவே செய்வாய் சரணம்
கருவார் பிறவிக் கடிந்தாள் சரணம்
கண்ணே மணியே கனிந்தாள் சரணம்
குருவாய் வந்திங் காண்டாய் சரணம்
குலமார் கிருபா னந்தா சரணம். 72

சனன மரணம் தவிர்ப்பாய் சரணம்
சண்முக னருள்பெறு சதுரோய் சரணம்
கனக வல்லி கண்ணே சரணம்
கனியே கரும்பே கனிந்தாள் சரணம்

மனனஞ் செயநீ வருவோய் சரணம்
　　மதிதா ஞான மணியே சரணம்
தனமே தணிவே தயைசெய் சரணம்
　　தவநிறை கிருபா னந்தா சரணம். 73

தாமந் தரித்த சதுரோய் சரணம்
　　தணிகை முருக னடியோய் சரணம்
வாமம் வாய்ந்த வடிவே சரணம்
　　வகையென் சொல்லாய வரநீ சரணம்
காம மாதி களைவாய் சரணம்
　　கருத்தி லுன்னடி காட்டாய் சரணம்
சேம வைப்பே தெளிவே சரணம்.
　　சீரார் கிருபா னந்தா சரணம். 74

கன்ம மதனைக் களைவாய் சரணம்
　　கடையே னெனையுங் காத்தாள் சரணம்
பன்னு மறைப்பொருள் பகர்வாய் சரணம்
　　பாதந் தந்தாள் பரனே சரணம்
என்ம னத்து மிருப்பாய் சரணம்
　　எழிலார் மணியாம எந்தாய் சரணம்
வன்ம னத்தை வதைப்பாய் சரணம்
　　வடிவார் கிருபா னந்தா சரணம். 75

தேவரும் தேட அரியாய் சரணம்
　　திகழ்மா மறைமுடி தெரிப்பாய் சரணம்
மூவருங் காணு முடிவே சரணம்
　　முத்தா அடியேன் முனம்வா சரணம்

யாவரும போற றும எழிலோய் சரணம
யாக்கை நீயல வென்றாய சரணம
மாவடி யென னுளம வைபபாய சரணம
மாதவ கிருபா னந்தா சரணம. 76

என்னை யெனனில் அருளவாய் சரணம
ஏது மறியா இளையேன சரணம
சினனஞ சிறுவன ஆளவாய் சரணம
சிறியேன செயபிழை கருதாய சரணம
மனனே மணியே மகிழந்தாள சரணம
மாவாழ ஞான மருநதே சரணம
சொனநேர் அனபர் துணையே சரணம
தூயநற கிருபா னநதா சரணம. 77

கலைபபொருள ஆழும காட்டாய சரணம
கணணே மணியே கனிந்தாள சரணம
அலைவுறு மனததை அடக்காய சரணம
ஆகமப பொருளநீ ஆனாய சரணம
நிலையில் உலகைக கருதாய சரணம
நீஙகா துளளுறை நிமலா சரணம
தலைவ னெனுமபெரு தகவோய் சரணம
சார்தவக கிருபா னந்தா சரணம. 78

என் துதி எனறும ஏறபாய் சரணம
இலங்குன அருளைத் தருவாய சரணம
பொனபுரை நீறறுப புனிதா சரணம
பொனனே மணியே போந்தாள சரணம

தன்னே ரில்லாத் தனியே சரணம்
தருவாய் நினதருள் சார்ந்தேன் சரணம்
அன்னே எனையும் ஆள்வாய் சரணம்
அப்பா அடியேன சரணம் சரணம். 79

போற்றிப் பத்து

சத்திய ஞான னந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாம்
தத்துவ முணர்த்து தற்கு சற்குரு வடிவந் தாங்கி
உத்தமக் கிருபா னந்த ஒளிர்பெயர் பூண்டு வந்த
தத்தனி ஞான மூர்த்தி னடிமலர்ப் பாதம போற்றி.

பங்கமார் மலங்கள் தம்மைப் பாரிடச் செய்தற் காக
எங்குமாய்சத்தாய் சித்தாய் இலங்கிடுமுருகன் தன்னை
மங்குறு ஞானந் தன்னால் மருவிடு மாறு செய்யும
பொங்குசீர்க் கிருபா னந்தப்பொன்மலர்ப்பாதம்போற்றி

சத்தினையன்பால் தம்மைச்சார்ந்தவர்க் குபதேசித்து
சத்தின துருவ மாக்குந் தனமையால் சற்குருருப்பேர்
மெய்த்திறந் தன்னைக் காட்ட மேவியக் கிருபா னந்த
உத்தமக் குரவ ஞர்தம் ஒண்மலர்ப் பாதம போற்றி

அந்தமில் சம்பு வீன்ற அழகுறு முருகன் தானே
எந்தமைக் காக்கும்வண்ண மௌழிற் தருவடிவந்தாங்கி
சந்தத மானந் தத்தில் தங்கிட வருள் புரிந்த
சுந்தரக் கிருபா னந்த தூய்மலர்ப பாதம போற்றி.

காமமேமுதலாந் துட்டகளங்கமதொழித்துச்செவ்வே
தாமமாம வீட்டி லென்னைத் தங்கிட வருள்புரிந்து
சேமமார் இன்பந் தன்னிற் சேர்ந்திடச் செய்ய வந்த
நாமமார் கிருபா னந்த நன்மலர்ப் பாதம் போற்றி.

உன்னருந்தவத்தின்மிக்க உயர்வுறுங்கிருபானந்தன்
பின்னமார் துவித மின்றி பிறங்கிடு பிரமந் தன்னில்
என்னது மனமொ டுங்கி எழில்பெற நிற்கச் செய்யும
தன்னிகர் இல்லா வன்னோன் தனிமலர்ப் பாதம் போற்றி.

மாசினை மனத்தனக மருளுறும மருளன் தன்னை
ஆசிலா நல்லுளத்தோ னாகிடக் கருணை கொண்டு
மாசிலா ஞானந்தனனில்வயங்குறச்செய்த தூயோன்
பேசிடுங்கிருபானந்தன்பிரசமெனமலர்த்தாளபோற்றி

தவமுளோரார் வணங்கத் தக்க தகையுடைக் கிருபானந்தன்
பவமதை யொழிக்க வெண்ணிப் பகர்தரு முத்தி தன்னைப்
பவமதி லுள்ளார் யார்க்கும் பரிவுடன் அளித்து செவ்வே
பவமதை நீக்கி யாளும் பண்புடைப் பதங்கள் போற்றி. 87

பவமுதல் வியாதி தீர்க்கும் பண்புள கிருபா னந்தன்
இவைகளின் வேறு யென்றும் இலங்கிடு பிரமந் தன்னை
நவையிலா வாக்கியத்தால் நண்ணிடச்செய்திங் கென்றன்
பவமதை யொழிய வைக்கும் பதமலர் போற்றி போற்றி.

மங்குறு புத்தியுள்ள மக்கண்மீ திரக்கங் கொண்டு
பொங்குபேரளியின்மேலாய்ப் போற்றுறுங்கிருபானந்தன்
அங்கவர் பவத்தின் மீண்டும் அணுகாமற் கரைய தேற்றித்
துங்கமாய் வாழச் செய்த துணைமலர்ப் பாதம் போற்றி.89

அபயம்

ஆசறு முருகநன் வடிவமா யுளனினை
நேசமுஞ் செய்திலேன் நின்மல நிலையுறும்
வாசனை கனவினு வகுத்தில னுளத்தினில்
ஆசொழி நற்க்ருபா னந்தவுன் னபயமே. 90

புத்தியின் மந்தனுன் புண்ணியா வாண்டருள்
மத்திய நன்னிலே வழங்குவாய் வேண்டினேன்
உத்தியு மீந்துள ளுறுசுகங் காட்டுவாய்
அத்தனே நற்க்ருபா னந்தவுன் னபயமே. 91

சகலமும் வல்லநற் சற்குரு வானவா
பகலவன் போலுளம் பளகறச் செய்குவாய்
கனமணி மார்பனே கடையவ னுளமதி
லனக வாக்ருபா னந்தவுன னபயமே. 92

அடைக்கலம்

செய்யவள் மருகனுஞ் சீர்க்கும ரேசர்தம்
துய்யநன மலரடித் தொண்டரா யுள்ளவர்
உய்யநன் வழிதனை யுரைத்துல குவக்கவே
செய்யுநின் னடிமலர்ச் சேர்ந்தன னடைக்கலம். 93

கருதரு மாயையைக் களைந்திட ஞானமாம்
பெருமபொரு ளிங்கருட் பேரருட் குன்றமே
அருமபொரு ளாயொளிர் அசிபதத் துண்மையை
இருநிலந் தனிலருள் இறைவநின் னடைக்கலம். 94

மூடனு யுளவெனை முற்றுமே யாண்டருள்
ஏடணை யறநிதம் இனிதருட் செய்குவாய்
சோதனை யாதுசொல் துகளறுஞ் சோதியே
வாதனை தீரவந் தருள்கநின் னடைக்கலம். 95

கோசம் கடக்கும் வழிதனைக் கூறியே
நேசமாஞ் ஞானம் நினைவுறச் செய்குவாய்
பாசமாம் வெவ்வினைப் பாரி லெனைவிட
ஆசறு நன்மொழி அருளுநின் னடைக்கலம். 96

மும்மல மற்றுமே லுண்மையாம் நிலையினை
இம்மலக் கூட்டுடன் இருந்திவண் காண்பதே
செம்மையாஞ் சிவன் முத்தியென் றியம்பிய
எமமை யாள்குர வாநின னடைக்கலம். 97

பல்லாண்டு

போற்றிடவும் வகையறியேன் புகன்றிடவுந்
துதியறியேன் புகன்ற வெல்லாம்
ஏற்றியுளந் தனில்சேர்த்திங் கேகாந்த
மினியெய்த எழிலார் ஞானம
ஊற்றெனவிங் கெற்கென்றும் உளம்பதிய
மிகவூட்டும் உவமை யில்லா
பாற்கடல்போல் ஒளிர்கிருபா னந்தகுரு
நாதற்கே பல்லாணடு கூறுதுமே. 98

கடுகடுத்த முகமென்றுங் காட்டாமல்
பேரொளியால் கனிவே காட்டி
அடுத்தவரை ஆதரித்து சாதனத்தால்
மோட்சமதை அறிவில் காட்டும்
தடுத்தலிலா சிவஞான வடிவார்ந்த
அருட்குருவாய்ச சாந்த முற்றே
படுத்தபெரு மாயையறப் போதிக்கும்
அருண்மொழிக்கே பல்லாண்டு கூ றுதுமே. 99

சிவன்முத்தி நிலையெய்தச் சிறியேனைத்
தடுத்தாண்டுச் சீரே நல்கி
ஏவருள மும்மகிழ எழிலார்மா
ஞானநெறி எவையும் நல்கும்
நாவலனும் பெரியோன்சீர் சொல்லவெளி
தாகாது நானே சொல்வேன்
பாவலரே ஏத்துபுகழ் திருவருளார்
அருண்மொழிக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 100

வாழி

வள்ளல்கிருபானந்த வாரிதாள் வாழியே
விள்ளுமி ராமலிங்க விமலனும் வாழியே
கள்ளமில் அடியவர் கருத்துடன் வாழியே
எள்ளலில் முருகனே டீசனும் வாழியே.

திருப்புகழமிர்தம் அச்சகம், சென்னை-2. 15—12—55.

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்

ந. மு ஏழுமலை,

நரசிங்கபுரம்,

பேரம்பாக்கம் P. O.

திருவள்ளூர் தாலுக்கா, செங்கல்பட்டு Dt.

திருப்புகழமிர்தம் அச்சகம், 144 சாம்பிநாயகன் தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை :: சென்னை-2. 3-7-56